

Den Europæiske Unions Tidende

C 367



Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

56. årgang

14. december 2013

| <u>Informationsnummer</u> | Indhold | Side |
|---|---|------|
| IV Oplysninger | | |
| OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER | | |
| Den Europæiske Unions Domstol | | |
| 2013/C 367/01 | Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 359 af 7.12.2013 | 1 |
| V Øvrige meddelelser | | |
| RETSLIGE PROCEDURER | | |
| Domstolen | | |
| 2013/C 367/02 | Sag C-280/11 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. oktober 2013 — Rådet for Den Europæiske Union mod Access Info Europe, Den Helleniske Republik og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (Appel — aktindsigt i institutionernes dokumenter — forordning (EF) nr. 1049/2001 — artikel 4, stk. 3, første afsnit — beskyttelse af institutionernes beslutningsproces — notat fra Rådets generalsekretariat vedrørende forslag fremsat i forbindelse med lovgivningsproceduren vedrørende en revision af samme forordning nr. 1049/2001 — delvis aktindsigt — afslag på aktindsigt i oplysninger om, hvilke medlemsstater der er ophavsmænd til forslagene) | 2 |
| 2013/C 367/03 | Sag C-510/11 P: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 24. oktober 2013 — Kone Oyj, Kone GmbH og Kone BV mod Europa-Kommissionen (Appel — konkurrence — karteller — markedet for installation og vedligeholdelse af elevatorer og rulletrapper — bøder — meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager — effektiv søgsmålsadgang) | 2 |

DA

Pris:
3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

| <u>Informationsnummer</u> | Indhold (fortsat) | Side |
|---------------------------|--|------|
| 2013/C 367/04 | Sag C-533/11: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 17. oktober 2013 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien (Traktatbrud — direktiv 91/271/EØF — rensning af byspildevand — dom, hvorved Domstolen fastslår et traktatbrud — manglende opfyldelse — artikel 260 TEUF — økonomiske sanktioner — pålæggelse af et fast beløb og en tvangsbøde) | 3 |
| 2013/C 367/05 | Sag C-555/11: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. oktober 2013 — Enosi Epangelmaton Asfaliston Ellados (EEAE), Syllogos Asfalistikon Praktoron N. Attikis »SPATE«, Panellinios Syllogos Asfalistikon Symvoulon (PSAS), Syndesmos Ellinon Mesiton Asfaliseon (SEMA) og Panellinios Syndesmos Syntoniston Asfalistikon Symvoulon (PSSAS) mod Ypourgos Anaptyxis og Omospondia Asfalistikon Syllogon Ellados (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Symvoulío tis Epikrateias — Grækenland) (Direktiv 2002/92/EF — forsikringsformidling — udelukkelse af virksomhed udøvet af et forsikringselskab eller en ansat, der handler på et forsikringselskabs ansvar — mulighed for den ansatte for lejlighedsvist at udøve forsikringsformidling — faglige kvalifikationskrav) | 4 |
| 2013/C 367/06 | Forenede sager C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11 og C-640/11: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 17. oktober 2013 — Iberdrola, SA og Gas Natural SDG SA (sag C-566/11), Gas Natural SDG SA (sag C-567/11), Tarragona Power SL (sag C-580/11), Gas Natural SDG SA og Bizcaia Energía SL (sag C-591/11), Bahía de Bizcaia Electricidad SL (sag C-620/11) og E.ON Generación SL m.fl. (sag C-640/11) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — beskyttelse af ozonlaget — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet — metode til tildeling af kvoter — gratis tildeling af kvoter) | 4 |
| 2013/C 367/07 | Sag C-22/12: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 24. oktober 2013 — Katarína Haasová mod Rastislav Petrík og Blanka Holingová (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Krajský súd v Prešove — Slovakiet) (Lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer — direktiv 72/166/EØF — artikel 3, stk. 1 — direktiv 90/232/EØF — artikel 1 — trafikuheld — passagers død — ægtefælles eller mindreårigt barns ret til erstatning — immateriel skade — erstatning — ansvarsforsikringsdækning) | 5 |
| 2013/C 367/08 | Sag C-77/12 P: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 24. oktober 2013 — Deutsche Post AG mod Europa-Kommissionen, UPS Europe NV/SA og UPS Deutschland Inc. & Co. OHG (Appel — statsstøtte — Kommissionens beslutning om at indlede proceduren i artikel 88, stk. 2, EF — annullationssøgsmål — akter, der kan være genstand for et annullationssøgsmål — akter, som tilsigter at have retligt bindende virkninger — tidligere beslutning om at indlede proceduren, der omhandler de samme foranstaltninger) | 6 |
| 2013/C 367/09 | Sag C-85/12: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 24. oktober 2013 — LBI hf, tidligere Landsbanki Islands hf mod Kepler Capital Markets SA og Frédéric Giraux (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — sanering og likvidation af kreditinstitutter — direktiv 2001/24/EF — artikel 3, 9 og 32 — akt fra den nationale lovgiver, hvorefter saneringsforanstaltninger gives en likvidationsprocedures retsvirkning — lovbestemmelse, der forbyder eller udsætter ethvert retsskridt mod et kreditinstitut efter et moratoriums ikrafttræden) | 6 |
| 2013/C 367/10 | Sag C-95/12: Domstolens dom (Store Afdeling) af 22. oktober 2013 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland (Traktatbrud — dom, hvori Domstolen fastslår et traktatbrud — national lovgivning, der fastsætter et mindretal på 20 % af aktionærerne i Volkswagen AG for at blokere for vedtagelse af visse beslutninger) | 7 |



| <u>Informationsnummer</u> | Indhold (fortsat) | Side |
|---------------------------|--|------|
| 2013/C 367/11 | Sag C-101/12: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 17. oktober 2013 — Herbert Schaible mod Land Baden-Württemberg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Stuttgart — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — landbrug — forordning (EF) nr. 21/2004 — ordning for identifikation og registrering af får og geder — pligt til elektronisk identifikation af hvert enkelt dyr — pligt til at føre et bedriftsregister — gyldighed — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — friheden til at oprette og drive egen virksomhed — proportionalitet — ligebehandling) | 7 |
| 2013/C 367/12 | Forenede sager C-105/12 — C-107/12: Domstolens dom (Store Afdeling) af 22. oktober 2013 — Staat der Nederlanden mod Essent NV m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — frie kapitalbevægelser — artikel 63 TEUF — ejendomsretlige ordninger — artikel 345 TEUF — elektricitets- eller gasdistributionssystemoperatører — privatiseringsforbud — forbud mod at have bånd til virksomheder, som producerer, leverer eller beskæftiger sig med handel med elektricitet eller gas — forbud mod aktiviteter, der kan skade netdriften) | 8 |
| 2013/C 367/13 | Sag C-137/12: Domstolens dom (Store Afdeling) af 22. oktober 2013 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union (Annulations søgsmål — Rådets afgørelse 2011/853/EU — den europæiske konvention om retlig beskyttelse af adgangsstyrede og adgangsstyrende tjenester — direktiv 98/84/EF — hjemmel — artikel 207 TEUF — fælles handelspolitik — artikel 114 TEUF — det indre marked) | 8 |
| 2013/C 367/14 | Sag C-151/12: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 24. oktober 2013 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien (Traktatbrud — miljø — direktiv 2000/60/EF — fællesskabsretlig ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger — gennemførelse af artikel 4, stk. 8, artikel 7, stk. 2, artikel 10, stk. 1 og 2, i samt af afsnit 1.3 og 1.4 i bilag V til direktiv 2000/60 — regionsinternt og regionsoverskridende vandløbsopland — den spanske forfatnings artikel 149, stk. 3 in fine — deklatorisk bestemmelse) | 9 |
| 2013/C 367/15 | Sag C-175/12: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 24. oktober 2013 — Sandler AG mod Hauptzollamt Regensburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht München — Tyskland) (Toldunionen og den fælles toldtarif — præferenceordning for indførsel af varer med oprindelse i stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) — artikel 16 og 32 i protokol nr. 1 i bilag V til Cotonouaftalen — indførsel af syntetiske fibre fra Nigeria til Den Europæiske Union — uregelmæssigheder i det varecertifikat EUR.1, som de kompetente myndigheder i udførselslandet har udstedt — stempelaftryk, som afviger fra det mønsteraftryk, der er blevet fremsendt til Kommissionen — efterfølgende certifikat og erstatningscertifikat — EF-toldkodeks — artikel 220 og 236 — muligheden for efterfølgende at anvende en præferencetoldsats, der ikke længere var i kraft på tidspunktet for ansøgningen om godtgørelse — betingelser) | 9 |
| 2013/C 367/16 | Sag C-177/12: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 24. oktober 2013 — Caisse nationale des prestations familiales mod Salim Lachheb og Nadia Lachheb (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Luxembourg) (Præjudiciel forelæggelse — social sikring — forordning (EØF) nr. 1408/71 — familiedyelse — børnetilskud — national lovgivning, der fastsætter tildeling af en ydelse i form af et automatisk skattemæssigt fradrag for børn — familiedydelser, der ikke kan kumuleres) | 10 |
| 2013/C 367/17 | Sag C-180/12: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 24. oktober 2013 — Stoilov i Ko EOOD mod Nachalnik na Mitnitsa Stolichna (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse — den i hovedsagen omhandlede afgørelse har ikke længere noget retsgrundlag — de forelagte spørgsmål uden relevans — ufornødent at træffe afgørelse) | 11 |



| | | |
|---------------|---|----|
| 2013/C 367/18 | Sag C-181/12: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. oktober 2013 — Yvon Welte mod Finanzamt Velbert (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland) (Kapitalens frie bevægelighed — artikel 56 EF og 58 EF — arveafgift — arvelader og arvetager bosiddende i et tredjeland — arv — fast ejendom beliggende i en medlemsstat — ret til bundfradrag i afgiftsgrundlaget — forskellig behandling af bosiddende og ikke-bosiddende personer) | 11 |
| 2013/C 367/19 | Sag C-184/12: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. oktober 2013 — United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV mod Navigation Maritime Bulgare (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Cassatie van België — Belgien) (Romkonventionen om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser — artikel 3 og artikel 7, stk. 2 — parternes frie lovvalg — grænser — ufravigelige regler — direktiv 86/653/EØF — selvstændige handelsagenter — aftale om salg eller køb af varer — agenturgiverens ophævelse af agenturkontrakten — national gennemførelseslovgivning, der fastsætter en beskyttelse, der går videre end direktivets minimumskrav, og ligeledes fastsætter en beskyttelse af handelsagenterne i forbindelse med tjenesteydelsesaftaler) | 12 |
| 2013/C 367/20 | Sag C-203/12: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 17. oktober 2013 — Billerud Karlsborg AB og Billerud Skärblacka AB mod Naturvårdsverket (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta domstolen — Sverige) (Direktiv 2003/87/EF — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — bøde for overskridelse af emissionskvoterne — begrebet overskridelse af emissionskvote — sidestillelse med manglende overholdelse af en forpligtelse til inden for de i direktivet fastsatte frister at returnere tilstrækkelige kvoter til dækning af emissionerne i det foregående år — ingen undtagelsesgrund i tilfælde af faktisk rådighed over ikke-retournerede kvoter bortset fra force majeure — ikke adgang til at tilpasse bøden — proportionalitet) | 12 |
| 2013/C 367/21 | Sag C-210/12: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 17. oktober 2013 — Sumitomo Chemical Co. Ltd mod Deutsches Patent- und Markenamt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundespatentgericht — Tyskland) (Patentret — plantebeskyttelsesmidler — supplerende beskyttelsescertifikat — forordning (EF) nr. 1610/96 — direktiv 91/414/EØF — nødtilladelse til markedsføring i henhold til dette direktivs artikel 8, stk. 4) | 13 |
| 2013/C 367/22 | Forenede sager C-214/12 P, C-215/12 P og C-223/12 P: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 24. oktober 2013 — Land Burgenland, Grazer Wechselseitige Versicherung AG og Republikken Østrig mod Europa-Kommissionen (Appel — konkurrence — statsstøtte — støtte, der er erklæret ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet — støtte, der er ydet til Grazer Wechselseitige-koncernen (GRAWE) i forbindelse med privatiseringen af Bank Burgenland AG — fastsættelse af markedsprisen — udbudsprocedure — ulovlige betingelser uden betydning for det højeste bud — kriteriet om »den private sælger« — sondring mellem de forpligtelser, der påhviler staten, der udøver sin enekompetence som offentlig myndighed, og staten, der handler som aktionær — urigtig gengivelse af beviser — begrundelsespligt) | 14 |
| 2013/C 367/23 | Sag C-218/12: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. oktober 2013 — Lokman Emrek mod Vlado Sabranovic (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Saarbrücken — Tyskland) (Forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 15, stk. 1, litra c) — kompetence i sager om forbrugeraftaler — eventuel begrænsning af kompetencen angående aftaler vedrørende fjernsalg — kausalitet mellem erhvervs-mæssig virksomhed via internettet rettet mod medlemsstaten, hvor forbrugeren har bopæl, og beslutningen om at indgå en aftale) | 14 |
| 2013/C 367/24 | Sag C-220/12: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 24. oktober 2013 — Andreas Ingemar Thiele Meneses mod Region Hannover (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Hannover — Tyskland) (Unionsborgerskab — artikel 20 TEUF og 21 TEUF — ret til fri bevægelighed og ophold — statsborger i en medlemsstat — studier, der følges i en anden medlemsstat — bevilling af uddannelsesstøtte — krav om fast bopæl — uddannelsessted beliggende i ansøgerens bopælsstat eller en nabostat — begrænset undtagelse — ansøgerens særlige omstændigheder) | 15 |

| <u>Informationsnummer</u> | Indhold (fortsat) | Side |
|---------------------------|--|------|
| 2013/C 367/25 | Sag C-263/12: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 17. oktober 2013 — Europa-Kommissionen mod Den Hellske Republik (Traktatbrud — statsstøtte — Kommissionens afgørelse, som påbyder tilbagesøgning af en støtte — undladelse af gennemførelse) | 15 |
| 2013/C 367/26 | Sag C-275/12: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 24. oktober 2013 — Samantha Elrick mod Bezirksregierung Köln (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Hannover — Tyskland) (Unionsborgerskab — artikel 20 TEUF og 21 TEUF — ret til fri bevægelighed og ophold — statsborger i en medlemsstat — studier, der følges i en anden medlemsstat — uddannelsesstøtte — betingelser — uddannelsesvarighed på to år eller længere — opnåelse af et erhvervs kvalificerende eksamensbevis) | 16 |
| 2013/C 367/27 | Sag C-276/12: Domstolens dom (Store Afdeling) af 22. oktober 2013 — Jiří Sabou mod Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší správní soud — Den Tjekkiske Republik) (Direktiv 77/799/EF — gensidig bistand mellem medlemsstaternes myndigheder inden for området direkte skatter — udveksling af oplysninger efter anmodning — skattesag — grundlæggende rettigheder — grænse for omfanget af den anmodende medlemsstats og den anmodede medlemsstats forpligtelser over for den skattepligtige person — ingen forpligtelse til at oplyse den skattepligtige person om anmodningen om bistand — ingen forpligtelse til at opfordre den skattepligtige person til at deltage i vidneafhøringen — den skattepligtige persons ret til at anfægte de udvekslede oplysninger — minimumsindhold af de udvekslede oplysninger) | 16 |
| 2013/C 367/28 | Sag C-277/12: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 24. oktober 2013 — Vitālijs Drozdovs mod AAS »Baltikums« (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākās tiesas Senāts — Letland) (Lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer — direktiv 72/166/EF — artikel 3, stk. 1 — direktiv 90/232/EØF — artikel 1 — trafikuheld — forældre til mindreårigt barn omkommet — barnets ret til erstatning — immateriel skade — erstatning — ansvarsforsikringsdækning) | 17 |
| 2013/C 367/29 | Sag C-291/12: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 17. oktober 2013 — Michael Schwarz mod Stadt Bochum (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Gelsenkirchen — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — biometrisk pas — fingeraftryk — forordning (EF) nr. 2252/2004 — artikel 1, stk. 2 — gyldighed — hjemmel — procedure for vedtagelse — artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — ret til respekt for privatliv — ret til beskyttelse af personoplysninger — proportionalitet) | 17 |
| 2013/C 367/30 | Sag C-344/12: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 17. oktober 2013 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — statsstøtte — støtte, der er ydet af Den Italienske Republik til fordel for Alcoa Trasformazioni — Kommissionens beslutning 2010/460/EF, som fastslår denne støttes uforenelighed og anordner dens tilbagesøgning — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist) | 18 |
| 2013/C 367/31 | Sag C-391/12: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. oktober 2013 — RLvS Verlagsgesellschaft mbH mod Stuttgarter Wochenblatt GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Direktiv 2005/29/EF — urimelig handelspraksis — personelt anvendelsesområde — vildledende udeladelser i advertorials — lovgivning i en medlemsstat, der forbyder enhver offentliggørelse mod betaling uden betegnelsen »annonce« (»Anzeige«) — fuldstændig harmonisering — strengere foranstaltninger — pressefrihed) | 18 |
| 2013/C 367/32 | Sag C-431/12: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 24. oktober 2013 — Agenția Națională de Administrare Fiscală mod SC Rafinăria Steaua Română SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Inalta Curte de Casație și Justiție — Rumænien) (Skatter og afgifter — merværdiafgift — godtgørelse af for meget betalt moms i form af modregning — ophævelse af en modregningsafgørelse — pligt til at betale morarente til den afgiftspligtige) | 19 |



| <u>Informationsnummer</u> | Indhold (fortsat) | Side |
|---------------------------|---|------|
| 2013/C 367/33 | Sag C-440/12: Domstolens dom (Første Afdeling) af 24. oktober 2013 — Metropol Spielstätten Unternehmersgesellschaft (haftungsbeschränkt) mod Finanzamt Hamburg-Bergedorf (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg — Tyskland) (Beskatning — moms — hasardspil og spil om penge — en medlemsstats lovgivning, der kumulativt pålægger drift af spillemaskiner med begrænset gevinst moms og en særavgift — lovlig — afgiftsgrundlag — den afgiftspligtige persons mulighed for at overvælte momsen) | 19 |
| 2013/C 367/34 | Sag C-519/12: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 17. oktober 2013 — OTP Bank Nyilvánosan Működő Részvénytársaság mod Hochtief Solution AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kúria — Ungarn) (Retternes kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område — forordning (EF) nr. 44/2001 — specielle kompetenceregler — artikel 5, stk. 1, litra a) — begrebet »kontraktforhold«) | 20 |
| 2013/C 367/35 | Sag C-597/12 P: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 17. oktober 2013 — Isdin, SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) — Bial-Portela & Ca SA (Appel — EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket ZEBEXIR — det ældre ordmærke ZEBINIX — relative registreringshindringer — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 8, stk. 1, litra b) — begrundelsespligt) | 20 |
| 2013/C 367/36 | Sag C-470/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 2. september 2013 — Generali-Providencia Biztosító Zrt. mod Közbeszerzési Hatóság — Közbeszerzési Döntőbizottság | 21 |
| 2013/C 367/37 | Sag C-497/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Nederlandene) den 16. september 2013 — F. Faber mod Autobedrijf Hazet Ochten BV | 21 |
| 2013/C 367/38 | Sag C-499/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 16. september 2013 — Marian Macikowski — Komornik Sądowy i sin egenskab af foged ved Sąd Rejonowy w Chojnicach mod Dyrektorowi Izby Skarbowej w Gdańsku | 22 |
| 2013/C 367/39 | Sag C-500/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 16. september 2013 — Gmina Międzyzdroje mod Minister Finansów | 23 |
| 2013/C 367/40 | Sag C-512/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 25. september 2013 — X, den anden part: Staatssecretaris van Financiën | 23 |
| 2013/C 367/41 | Sag C-514/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht München I (Tyskland) den 26. september 2013 — Ettayebi Bouzalmate mod Kreisverwaltung Kleve | 23 |
| 2013/C 367/42 | Sag C-516/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 27. september 2013 — Dimensione Direct Sales s.r.l. og Michele Labianca mod Knoll International S.p.A. | 24 |
| 2013/C 367/43 | Sag C-518/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Det Forenede Kongerige) den 26. september 2013 — The Queen, på begæring af Eventech Ltd mod Parking Adjudicator | 24 |
| 2013/C 367/44 | Sag C-522/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado Contencioso-Administrativo nº 1 de Ferrol (Spanien) den 1. oktober 2013 — Ministerio de Defensa og Navantia SA mod Concello de Ferrol | 25 |
| 2013/C 367/45 | Sag C-524/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Karlsruhe (Tyskland) den 3. oktober 2013 — Eycke Braun mod Land Baden-Württemberg | 25 |



| <u>Informationsnummer</u> | Indhold (fortsat) | Side |
|---------------------------|--|------|
| 2013/C 367/46 | Sag C-528/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal administratif de Strasbourg (Frankrig) den 8. oktober 2013 — Geoffrey Léger mod Ministre des affaires sociales et de la santé og Établissement français du sang | 25 |
| 2013/C 367/47 | Sag C-542/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour constitutionnelle (Belgien) den 17. oktober 2013 — Mohamed M'Bodj mod Conseil des ministres | 26 |
| Retten | | |
| 2013/C 367/48 | Sag T-512/09: Rettens dom af 5. november 2013 — Rusal Armenal mod Rådet (Dumping — import af visse typer folie af aluminium med oprindelse i Armenien, Brasilien og Kina — Armeniens tiltrædelse af WTO — status som virksomhed, der opererer under markedsøkonomiske vilkår — artikel 2, stk. 7, i forordning (EF) nr. 384/96 — forenelighed med antidumpingaftalen — artikel 277 TEUF) | 27 |
| 2013/C 367/49 | Sag T-378/12: Rettens dom af 5. november 2013 — Capitalizaciones Mercantiles mod KHIM — Leineweber (X) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket X — det ældre EF-figurmærke X — relative registreringshindringer — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — det ældre varemærkes særpræg — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009) | 27 |
| 2013/C 367/50 | Sag T-451/12: Rettens kendelse af 24. oktober 2013 — Stromberg Menswear mod KHIM — Leketoy Stormberg Inter (STORMBERG) (EF-varemærker — fortabelsessag — det ældre EF-ordmærke STORMBERG — indehaverens afkald på det anfægtede varemærke — afgørelse om afslutning af fortabelsessagen — begæring om restitutio in integrum — begrundelsespligt — artikel 58, stk. 1, artikel 76, stk. 1, og artikel 81, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009 — åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet) | 28 |
| 2013/C 367/51 | Sag T-457/12: Rettens kendelse af 24. oktober 2013 — Stromberg Menswear mod KHIM — Leketoy Stormberg Inter (STORMBERG) (EF-varemærker — EF-ordmærket STORMBERG — søgsmål til prøvelse af begæringen om at lade et EF-varemærke overgå til ansøgninger om nationale varemærker — afvisning af sagen ved appelkammeret — sagen åbenbart retligt ugrundet) | 28 |
| 2013/C 367/52 | Sag T-403/13: Sag anlagt den 2. august 2013 — APRAM mod Europa-Kommissionen | 28 |
| 2013/C 367/53 | Sag T-409/13: Sag anlagt den 2. august 2013 — Companhia Previdente og Socitrel mod Kommissionen | 30 |
| 2013/C 367/54 | Sag T-439/13: Sag anlagt den 20. august 2013 — Fard og Sarkandi mod Rådet | 31 |
| 2013/C 367/55 | Sag T-512/13 P: Appel iværksat den 20. september 2013 af AN til prøvelse af Personalerettens dom af 11. juli 2013 i sag F-111/10, AN mod Kommissionen | 31 |
| 2013/C 367/56 | Sag T-528/13: Sag anlagt den 30. september 2013 — Kenzo mod KHIM — Tsujimoto (KENZO ESTATE) | 32 |
| 2013/C 367/57 | Sag T-535/13: Sag anlagt den 7. oktober 2013 — Vakoma mod KHIM — VACOM (VAKOMA) | 32 |



| <u>Informationsnummer</u> | Indhold (fortsat) | Side |
|---------------------------|---|------|
| 2013/C 367/58 | Sag T-537/13: Sag anlagt den 4. oktober 2013 — Roeckl Sporthandschuhe mod KHIM — Roeckl Handschuhe & Accessoires (gengivelse af en hånd) | 33 |
| 2013/C 367/59 | Sag T-543/13: Sag anlagt den 4. oktober 2013 — Three-N-Products mod KHIM — Munindra (PRANAYUR) | 33 |
| 2013/C 367/60 | Sag T-546/13: Sag anlagt den 20. oktober 2013 — Šumelj m.fl. mod Den Europæiske Union | 34 |
| 2013/C 367/61 | Sag T-547/13: Sag anlagt den 8. oktober 2013 — Rosian Express mod KHIM (gengivelse af en kasse) | 34 |
| 2013/C 367/62 | Sag T-548/13: Sag anlagt den 15. oktober 2013 — Aderans mod KHIM — Ofer (VITALHAIR) | 35 |
| 2013/C 367/63 | Sag T-549/13: Sag anlagt den 14. oktober 2013 — Frankrig mod Kommissionen | 35 |
| 2013/C 367/64 | Sag T-551/13: Sag anlagt den 15. oktober 2013 — Radecki mod KHIM — Vamed (AKTIVAMED) | 36 |
| 2013/C 367/65 | Sag T-553/13: Sag anlagt den 17. oktober 2013 — European Dynamics Luxembourg og Evropaiki Dynamiki mod European Joint Undertaking for ITER and the Development of Fusion Energy | 36 |
| 2013/C 367/66 | Sag T-556/13: Sag anlagt den 22. oktober 2013 — Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln mod KHIM (Original Eau de Cologne) | 37 |
| 2013/C 367/67 | Sag T-561/13: Sag anlagt den 24. oktober 2013 — Spanien mod Kommissionen | 37 |
| 2013/C 367/68 | Sag T-563/13: Sag anlagt den 24. oktober 2013 — Belgien mod Kommissionen | 38 |
| 2013/C 367/69 | Sag T-570/13: Sag anlagt den 25. oktober 2013 — Agriconsulting Europe mod Kommissionen | 38 |

Retten for EU-Personalesager

| | | |
|---------------|--|----|
| 2013/C 367/70 | Sag F-91/13: Sag anlagt den 19. september 2013 — ZZ mod Kommissionen | 40 |
| 2013/C 367/71 | Sag F-96/13: Sag anlagt den 23. september 2013 — ZZ mod Kommissionen | 40 |
| 2013/C 367/72 | Sag F-98/13: Sag anlagt den 3. oktober 2013 — ZZ mod Parlamentet | 40 |
| 2013/C 367/73 | Sag F-99/13: Sag anlagt den 4. oktober 2013 — ZZ mod ECB | 41 |
| 2013/C 367/74 | Sag F-101/13: Sag anlagt den 7. oktober 2013 — ZZ mod EEAS | 41 |
| 2013/C 367/75 | Sag F-103/13: Sag anlagt den 14. oktober 2013 — ZZ mod EMA | 41 |



IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2013/C 367/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 344 af 23.11.2013

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 336 af 16.11.2013

EUT C 325 af 9.11.2013

EUT C 313 af 26.10.2013

EUT C 304 af 19.10.2013

EUT C 298 af 12.10.2013

EUT C 291 af 5.10.2013

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. oktober 2013 — Rådet for Den Europæiske Union mod Access Info Europe, Den Helleniske Republik og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-280/11 P) ⁽¹⁾

(Appel — aktindsigt i institutionernes dokumenter — forordning (EF) nr. 1049/2001 — artikel 4, stk. 3, første afsnit — beskyttelse af institutionernes beslutningsproces — notat fra Rådets generalsekretariat vedrørende forslag fremsat i forbindelse med lovgivningsproceduren vedrørende en revision af samme forordning nr. 1049/2001 — delvis aktindsigt — afslag på aktindsigt i oplysninger om, hvilke medlemsstater der er ophavsmænd til forslagene)

(2013/C 367/02)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Rådet for Den Europæiske Union (ved B. Driessen og C. Fekete, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek og D. Hadroušek, som befuldmægtigede), Kongeriget Spanien (ved S. Centeno Huerta, som befuldmægtiget) og Den Franske Republik (ved G. de Bergues og N. Rouam, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Access Info Europe (ved advokaten O. Brouwer og J. Blockx), Den Helleniske Republik (ved E.-M. Mamouna og K. Boskovits, som befuldmægtigede) og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

Intervenient til støtte for den anden part i sagen: Europa-Parlamentet (ved A. Caiola og M. Dean, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 22. marts 2011 i sag T-233/09, Access Info Europe mod Rådet, hvorved Retten annullerede Rådets afgørelse af 26. februar 2009 om

delvis afslag på at give sagsøgeren aktindsigt i et notat fra Rådets generalsekretariat til arbejdsgruppen for »information« (dokument nr. 16338/08) vedrørende forslag til Europa-Parlamentet og Rådets forordning om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union betaler de omkostninger, der er afholdt af Access Info Europe.
- 3) Den Tjekkiske Republik, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik og Europa-Parlamentet bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 238 af 13.8.2011.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 24. oktober 2013 — Kone Oyj, Kone GmbH og Kone BV mod Europa-Kommissionen

(Sag C-510/11 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — karteller — markedet for installation og vedligeholdelse af elevatorer og rulletrapper — bøder — meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager — effektiv søgsmålsadgang)

(2013/C 367/03)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Kone Oyj, Kone GmbH og Kone BV (ved solicitor T. Vinje, avocat D. Paemen og dikigoros A. Tomtsis)

Den anden part i sagen: Europa-Kommissionen (ved E. Gippini Fournier og R. Sauer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 13. juli 2011 i sag T-151/07, Kone m.fl. mod Kommissionen, hvorved Retten frifandt Kommissionen i et søgsmål med påstand om annullation eller nedsættelse af den bøde, der er blevet pålagt appellanterne ved Kommissionens beslutning K(2007) 512 endelig af 21. februar 2007 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 (sag COMP/E-1/38.823 — PO/Elevatorer og rulletrapper) angående et kartel på markedet for installation og vedligeholdelse af elevatorer og rulletrapper i Belgien, Tyskland, Luxembourg og Nederlandene med henblik på manipulering af udbud, opdeling af markeder, prisfastsættelse, tildeling af projekter og af kontrakter derom og udveksling af oplysninger.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Kone Oyj, Kone GmbH og Kone BV bærer deres egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 362 af 10.12.2011.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 17. oktober 2013 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien

(Sag C-533/11) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 91/271/EØF — rensning af byspildevand — dom, hvorved Domstolen fastslår et traktatbrud — manglende opfyldelse — artikel 260 TEUF — økonomiske sanktioner — pålæggelse af et fast beløb og en tvangsbøde)

(2013/C 367/04)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Wils og A. Marghélis samt S. Pardo Quintillán, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien (ved C. Pochet og M. Neumann samt T. Materne, som befuldmægtigede, bistået af avocats A. Lepièce, E. Gillet, J. Bouckaert og H. Viaene)

Intervenant til støtte for den anden part i sagen: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved C. Murrell, som befuldmægtiget, bistået af D. Anderson, QC)

Sagens genstand

Traktatbrud — utilstrækkelig opfyldelse af Domstolens dom af 8. juli 2004, sag C-27/03, Kommissionen mod Belgien, ikke trykt i Samling af Afgørelser, vedrørende manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist af bestemmelserne i Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand (EFT L 135, s. 40) — tilsidesættelse af artikel 3, stk. 1, 2. pkt, og artikel 5, stk. 2 og 3, i nævnte direktiv — beregning af sanktioner: samtidig betaling af en tvangsbøde og et fast beløb

Konklusion

- 1) Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 260, stk. 1, TEUF, idet det ikke har truffet alle de foranstaltninger, der er nødvendige for opfyldelsen af dommen af 8. juli 2004 i sag C-27/03, Kommissionen mod Belgien, hvori det blev fastslået, at Kongeriget Belgien havde tilsidesat de forpligtelser, der følger af artikel 3 og 5 i Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand, som ændret ved Kommissionens direktiv 98/15/EF af 27. februar 1998.
- 2) Kongeriget Belgien betaler Europa-Kommissionen et fast beløb på 10 mio. EUR, der skal indbetales på kontoen »Den Europæiske Unions egne indtægter«.
- 3) I tilfælde af at det i punkt 1 fastslåede traktatbrud fortsat består på datoen for afsigelsen af denne dom, pålægges det Kongeriget Belgien at betale Kommissionen, på kontoen »Den Europæiske Unions egne indtægter«, en tvangsbøde på 859 404 EUR pr. halvårs forsinkelse med gennemførelsen af de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme dommen i sagen Kommissionen mod Belgien, fra datoen for afsigelsen af denne dom og indtil den fuldstændige opfyldelse af førnævnte dom i sagen Kommissionen mod Belgien, idet bødens faktiske beløb skal beregnes ved udløbet af hver seks-måneders periode ved nedsættelse af det samlede beløb vedrørende sådanne perioder med en procentdel svarende til det antal personækvivalenter, som er blevet bragt i overensstemmelse med dommen i sagen Kommissionen mod Belgien, indtil udløbet af en sådan periode i forhold til antallet af personækvivalenter, som ikke er i overensstemmelse med denne dom på datoen for dens afsigelse.
- 4) Kongeriget Belgien betaler sagens omkostninger.
- 5) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 25 af 28.1.2012.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. oktober 2013 — Enosi Epangelmation Asfaliston Ellados (EEAE), Syllogos Asfalistikon Praktoron N. Attikis »SPATE«, Panellinios Syllogos Asfalistikon Symvoulon (PSAS), Syndesmos Ellinon Mesiton Asfaliseon (SEMA) og Panellinios Syndesmos Syntoniston Asfalistikon Symvoulon (PSSAS) mod Ypourgos Anaptyxis og Omospondia Asfalistikon Syllogon Ellados (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Symvoulío tis Epikrateias — Grækenland)

(Sag C-555/11) ⁽¹⁾

(Direktiv 2002/92/EF — forsikringsformidling — udelukkelse af virksomhed udøvet af et forsikrings-selskab eller en ansat, der handler på et forsikrings-selskabs ansvar — mulighed for den ansatte for lejlighedsvist at udøve forsikringsformidling — faglige kvalifikationskrav)

(2013/C 367/05)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Symvoulío tis Epikrateias

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Enosi Epangelmation Asfaliston Ellados (EEAE), Syllogos Asfalistikon Praktoron N. Attikis »SPATE«, Panellinios Syllogos Asfalistikon Symvoulon (PSAS), Syndesmos Ellinon Mesiton Asfaliseon (SEMA) og Panellinios Syndesmos Syntoniston Asfalistikon Symvoulon (PSSAS)

Sagsøgte: Ypourgos Anaptyxis og Omospondia Asfalistikon Syllogon Ellados

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Symboulío tis Epikrateias — fortolkning af artikel 2, stk. 3, andet afsnit, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 om forsikringsformidling — begrebet »forsikringsformidling« — udelukkelse af virksomhed, der udøves af et forsikrings-selskab eller en ansat i et forsikrings-selskab, der handler på forsikrings-selskabets ansvar — rækkevidde

Konklusion

Bestemmelsen i artikel 2, nr. 3), andet afsnit, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 om forsikringsformidling, sammenholdt med direktivets artikel 4, stk. 1, skal fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for, at en ansat

i et forsikrings-selskab, som ikke besidder de kvalifikationer, der kræves i sidstnævnte bestemmelse, lejlighedsvis, men ikke som hovederhverv, udøver forsikringsformidling, når den ansatte ikke handler inden for rammerne af et lønmodtagerforhold til selskabet, men selskabet ikke desto mindre fører tilsyn med hans handlinger.

⁽¹⁾ EUT C 25 af 28.1.2012.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 17. oktober 2013 — Iberdrola, SA og Gas Natural SDG SA (sag C-566/11), Gas Natural SDG SA (sag C-567/11), Tarragona Power SL (sag C-580/11), Gas Natural SDG SA og Bizcaia Energía SL (sag C-591/11), Bahía de Bizcaia Electricidad SL (sag C-620/11) og E.ON Generación SL m.fl. (sag C-640/11) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien)

(Forenede sager C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11 og C-640/11) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — beskyttelse af ozonlaget — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet — metode til tildeling af kvoter — gratis tildeling af kvoter)

(2013/C 367/06)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Iberdrola SA og Gas Natural SDG SA,

Procesdeltagere: Administración del Estado m.fl. (sag C-566/11),

Sagsøger: Gas Natural SDG SA,

Procesdeltagere: Endesa SA m.fl. (sag C-567/11),

Sagsøger: Tarragona Power SL,

Procesdeltagere: Gas Natural SDG SA m.fl. (sag C-580/11),

Sagsøger: Gas Natural SDG SA og Bizcaia Energía SL,

Procesdeltagere: Administración del Estado m.fl. (sag C-591/11),

Sagsøger: Bahía de Bizcaia Electricidad SL,

Procesdeltagere: Gas Natural SDG SA m.fl. (sag C-620/11),

og

Sagsøgere: E.ON Generación SL m.fl. (sag C-640/11)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal Supremo — fortolkning af artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EFT L 275, s. 32) — bevarelse af ozonlaget — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet — metoden til tildeling af kvoter — gratis tildeling af kvoter

Konklusion

Artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for anvendelsen af nationale retsfor skrifter som de i hovedsagerne omhandlede, hvis formål og virkning er at nedsætte betalingen for elproduktionen med et beløb svarende til den forhøjelse af betalingen, der følger af, at værdien af de emissionskvoter, der er blevet tildelt gratis, er blevet integreret i de pristilbud, der afgives på engrosmarkedet for elektricitet.

(¹) EUT C 25 af 28.1.2012.
EUT C 39 af 11.2.2012.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 24. oktober 2013 — Katarína Haasová mod Rastislav Petrík og Blanka Hologová (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Krajský súd v Prešove — Slovakiet)

(Sag C-22/12) (¹)

(Lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer — direktiv 72/166/EØF — artikel 3, stk. 1 — direktiv 90/232/EØF — artikel 1 — trafikuheld — passagers død — ægtefælles eller mindreårigt barns ret til erstatning — immateriel skade — erstatning — ansvarsforsikringsdækning)

(2013/C 367/07)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Krajský súd v Prešove

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Katarína Haasová

Sagsøgte: Rastislav Petrík og Blanka Hologová

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Krajský súd v Prešove — fortolkning af artikel 1 i Rådets tredje direktiv 90/232/EØF af 14. maj 1990 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer (EFT L 129, s. 33), og af artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse (EFT L 103, s. 1) — udstrækning af garantien til fordel for tredjemand i henhold til den obligatoriske forsikring — national bestemmelse, der ikke giver adgang til erstatning for ikke-økonomisk skade

Konklusion

Artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse, artikel 1, stk. 1 og 2, i Rådets andet direktiv 84/5/EØF af 30. december 1983 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005, og artikel 1, stk. 1, i Rådets tredje direktiv 90/232/EØF af 14. maj 1990 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer skal fortolkes således, at den lovpligtige ansvarsforsikring for motorkøretøjer skal dække erstatning for immateriel skade lidt af nærtstående til ofre, der er omkommet i et trafikuheld, i det omfang en sådan erstatning er foreskrevet i medfør af den forsikredes erstatningsansvar i henhold til de nationale bestemmelser om erstatningsansvar, som finder anvendelse på tvisten i hovedsagen.

(¹) EUT C 98 af 31.3.2012.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 24. oktober 2013 — Deutsche Post AG mod Europa-Kommissionen, UPS Europe NV/SA og UPS Deutschland Inc. & Co. OHG

(Sag C-77/12 P) ⁽¹⁾

(Appel — statsstøtte — Kommissionens beslutning om at indlede proceduren i artikel 88, stk. 2, EF — annullations-søgsmål — akter, der kan være genstand for et annullations-søgsmål — akter, som tilsigter at have retligt bindende virkninger — tidligere beslutning om at indlede proceduren, der omhandler de samme foranstaltninger)

(2013/C 367/08)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Deutsche Post AG (ved Recthsanwälte J. Sedemund og T. Lübbich)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved B. Martenczuk og T. Maxian Rusche, som befuldmægtigede), UPS Europe NV/SA og UPS Deutschland Inc. & Co. OHG (ved advokaterne T. Ottervanger og E. Henny)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 8. december 2011 i sag T-421/07, Deutsche Post mod Kommissionen, hvorved Retten har afvist sagsøgerens påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 12. september 2007 om at indlede en procedure efter artikel 88, stk. 2, EF vedrørende foranstaltninger truffet af Forbundsrepublikken Tyskland til fordel for Deutsche Post AG (statsstøtte C 36/07 (ex NN 25/07)) — tilsidesættelse af artikel 263, stk. 4, TEUF og retten til adgang til effektive retsmidler — urigtig fortolkning af retten til god forvaltning og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet — utilstrækkelig begrundelse af Rettens dom

Konklusion

- 1) Dom af 8. december 2011, afsagt af Den Europæiske Unions Ret i sagen Deutsche Post mod Kommissionen (sag T-421/07), annulleres.
- 2) Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret.
- 3) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 118 af 21.4.2012.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 24. oktober 2013 — LBI hf, tidligere Landsbanki Islands hf mod Kepler Capital Markets SA og Frédéric Giroux (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig)

(Sag C-85/12) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — sanering og likvidation af kreditinstitutter — direktiv 2001/24/EF — artikel 3, 9 og 32 — akt fra den nationale lovgiver, hvorefter saneringsforanstaltninger gives en likvidationsprocedures retsvirkning — lovbestemmelse, der forbyder eller udsætter ethvert retsskridt mod et kreditinstitut efter et moratoriums ikrafttræden)

(2013/C 367/09)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: LBI hf, tidligere Landsbanki Islands hf

Sagsøgte: Kepler Capital Markets SA og Frédéric Giroux

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Cour de cassation — fortolkning af artikel 3, 9 og 32 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 om sanering og likvidation af kreditinstitutter (EFT L 125, s. 15) — myndigheder med kompetence til at træffe saneringsforanstaltninger og foranstaltninger til indledning af en likvidationsprocedure over for kreditinstitutter — administrative eller retslige myndigheder — om foranstaltninger, som følger direkte af en EFTA-medlemsstats lovgivning, kan antages — lov, der finder anvendelse på verserende retssager om aktiver tilhørende et kreditinstitut beliggende i en anden medlemsstat — retsvirkningerne for anvendelsen i en medlemsstat af en lovbestemmelse i en anden medlemsstat, som forbyder eller udsætter ethvert retsskridt mod et kreditinstitut efter ikrafttrædelsen af et moratorium, i tilfælde af, at der er truffet retsbevarende foranstaltninger før vedtagelsen af moratoriet

Konklusion

- 1) Artikel 3 og 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 om sanering og likvidation af kreditinstitutter skal fortolkes således, at sanerings- eller likvidationsforanstaltninger over for et finansieringsinstitut såsom dem, der er baseret på overgangsbestemmelserne i punkt II i lov nr. 44/2009 af 15. april 2009, skal anses for foranstaltninger truffet af en administrativ eller retslig myndighed som omhandlet i disse artikler, for så vidt som de nævnte overgangsbestemmelser kun får retsvirkning gennem de retsafgørelser, hvorved et kreditinstitut bevilges et moratorium.

2) Artikel 32 i direktiv 2001/24 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at en national bestemmelse såsom artikel 98 i lov nr. 161/2002 af 20. december 2002 om finansieringsinstitutter, som ændret ved lov nr. 129/2008 af 13. november 2008 — der forbød eller udsatte ethvert retsskridt mod et finansieringsinstitut fra det tidspunkt, hvor finansieringsinstituttet var omfattet af et moratorium — får retsvirkning over for retsbevarende foranstaltninger såsom de i hovedsagen omhandlede, der er truffet i en anden medlemsstat før vedtagelsen af moratoriet.

(¹) EUT C 118 af 21.4.2012.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 22. oktober 2013 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-95/12) (¹)

(Traktatbrud — dom, hvori Domstolen fastslår et traktatbrud — national lovgivning, der fastsætter et mindretal på 20 % af aktionærerne i Volkswagen AG for at blokere for vedtagelse af visse beslutninger)

(2013/C 367/10)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved E. Montaguti og G. Braun, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze, J. Schwarze, J. Möller og J. Kemper, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — utilstrækkelig opfyldelse af Domstolens dom af 23. oktober 2007 i sag C-112/05, Kommissionen mod Tyskland, vedrørende tilsidesættelse af artikel 56, stk. 1, EF — national lovgivning, der undtagelsesvis kræver et flertal på mere end 80 % af aktionærerne i Volkswagen for vedtagelse af visse beslutninger, og derved tillader Land Niedersachsen, som besidder 20 % af disse aktier, at blokere disse beslutninger — beregning af sanktioner: samlet betaling af en tvangsbøde og et fast beløb

Konklusion

- 1) Forbundsrepublikken Tyskland frifindes.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 118 af 21.4.2012.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 17. oktober 2013 — Herbert Schaible mod Land Baden-Württemberg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Stuttgart — Tyskland)

(Sag C-101/12) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — landbrug — forordning (EF) nr. 21/2004 — ordning for identifikation og registrering af får og geder — pligt til elektronisk identifikation af hvert enkelt dyr — pligt til at føre et bedriftsregister — gyldighed — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — friheden til at oprette og drive egen virksomhed — proportionalitet — ligebehandling)

(2013/C 367/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Stuttgart

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Herbert Schaible

Sagsøgt: Land Baden-Württemberg

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Verwaltungsgericht Stuttgart — gyldigheden af artikel 3, stk. 1, artikel 4, stk. 2, artikel 5, stk. 1, og artikel 9, stk. 3, første afsnit, i Rådets forordning (EF) nr. 21/2004 af 17. december 2003 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af får og geder og om ændring af forordning (EF) nr. 1782/2003 og direktiv 92/102/EØF og 64/432/EØF (EUT 2004 L 5, s. 8), som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1560/2007 af 17. december 2007 (EUT L 340, s. 25) henset til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig artikel 15, stk. 1, og artikel 16 — spørgsmålet om ordningen med identifikation af hvert enkelt får og hver enkel ged er forholdsmæssig

Konklusion

Gennemgangen af de forelagte spørgsmål har intet frembragt, som kan rejse tvivl om gyldigheden af artikel 3, stk. 1, artikel 4, stk. 2, artikel 5, stk. 1, og artikel 9, stk. 3, første afsnit, i samt bilag B, punkt 2, til Rådets forordning (EF) nr. 21/2004 af 17. december 2003 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af får og geder og om ændring af forordning (EF) nr. 1782/2003 og direktiv 92/102/EØF og 64/432/EØF, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 933/2008 af 23. september 2008.

(¹) EUT C 133 af 5.5.2012.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 22. oktober 2013 — Staat der Nederlanden mod Essent NV m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Forenede sager C-105/12 — C-107/12) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — frie kapitalbevægelser — artikel 63 TEUF — ejendomsretlige ordninger — artikel 345 TEUF — elektricitets- eller gasdistributionssystemoperatører — privatiseringsforbud — forbud mod at have bånd til virksomheder, som producerer, leverer eller beskæftiger sig med handel med elektricitet eller gas — forbud mod aktiviteter, der kan skade netdriften)

(2013/C 367/12)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staat der Nederlanden

Sagsøgte: Essent NV (sag C-105/12), Essent Nederland BV (sag C-105/12), Eneco Holding NV (sag C-106/12) og Delta NV (sag C-107/12)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden — fortolkning af artikel 63 TEUF og 345 TEUF — restriktioner for de frie kapitalbevægelser — ejendomsretlige ordninger — begreb — national lovgivning, der foreskriver et absolut forbud mod privatisering af energiforsyningsnetoperatører

Konklusion

1) Artikel 345 TEUF skal fortolkes således, at den omfatter en ordning med privatiseringsforbud som den i hovedsagerne omhandlede, der indebærer, at aktier i en elektricitets- eller gasdistributionssystemoperatør, der er aktiv på det nederlandske område, skal ejes direkte eller indirekte af offentlige parter, som er udpeget ved national lovgivning. Denne fortolkning medfører imidlertid ikke, at artikel 63 TEUF ikke finder anvendelse på nationale bestemmelser som de i hovedsagerne omhandlede, der forbyder privatisering af elektricitets- eller gassystemoperatører, eller som endog forbyder dels ejerskabs- eller kontrollbånd mellem selskaber, som udgør en del af en koncern, hvorunder en elektricitets- eller gassystemoperatør, der er aktiv på det nederlandske område, henhører, og selskaber, der udgør en del af en koncern, som omfatter en virksomhed, der producerer, leverer eller beskæftiger sig med handel med elektricitet eller gas på samme område, dels at en sådan operatør og den koncern, som denne udgør en del af, gennemfører handlinger eller aktiviteter, der kan skade driften af det pågældende net.

2) Hvad angår den i hovedsagerne omhandlede ordning med privatiseringsforbud, som er omfattet af artikel 345 TEUF, kan målene bag lovgivers valg af ejendomsretlig ordning tages i betragtning som tvingende almene hensyn med henblik på at begrunde restriktionen for de frie kapitalbevægelser. Hvad angår de andre forbud kan de mål, som består i at forebygge krydssubsidiering i vid forstand, herunder også strategisk udveksling af oplysninger, at skabe gennemsigtighed på elektricitets- og gasmarkedet og at forhindre konkurrencefordrejning, som tvingende almene hensyn begrunde de restriktioner for de frie kapitalbevægelser, der er forårsaget af nationale bestemmelser som de i hovedsagerne omhandlede.

⁽¹⁾ EUT C 151 af 26.5.2012.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 22. oktober 2013 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-137/12) ⁽¹⁾

(Annulatioenssøgsmål — Rådets afgørelse 2011/853/EU — den europæiske konvention om retlig beskyttelse af adgangsstyrede og adgangsstyrende tjenester — direktiv 98/84/EF — hjemmel — artikel 207 TEUF — fælles handelspolitik — artikel 114 TEUF — det indre marked)

(2013/C 367/13)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved E. Cujo, I. Rogalski, R. Vidal Puig og D. Stefanov, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved R. Liudvinavičiute-Cordeiro, J.-P. Hix og H. Legal, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Europa-Parlamentet (ved D. Warin og J. Rodrigues, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Den Franske Republik (ved G. de Bergues, D. Colas og N. Rouam, som befuldmægtigede), Kongeriget Nederlandene (ved C. Wissels, M. Bulterman og M. de Ree, som befuldmægtigede), Republikken Polen (ved M. Szpunar og B. Majczyna, som befuldmægtigede), Kongeriget Sverige (ved A. Falk og C. Stege, som befuldmægtigede) og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved A. Robinson, som befuldmægtiget, bistået af barrister G. Facenna)

Sagens genstand

Annulations søgsmål — Rådets afgørelse 2011/853/EU af 29. november 2011 om undertegnelse på Unionens vegne af den europæiske konvention om retlig beskyttelse af adgangsstyrede og adgangsstyrende tjenester (EUT L 336, s. 1) — valg af retsgrundlag — erstatning af det foreslåede retsgrundlag på området for fælles handelspolitik med et andet retsgrundlag, forbundet med det indre markeds oprettelse og funktion — formålet med at fremme adgangsstyrende tjenester mellem Unionen og øvrige europæiske lande — tilsidesættelse af Unionens eksterne enekompetence

Konklusion

- 1) Rådets afgørelse 2011/853/EU af 29. november 2011 om undertegnelse på Unionens vegne af den europæiske konvention om retlig beskyttelse af adgangsstyrede og adgangsstyrende tjenester annulleres.
- 2) Virkningerne af afgørelse 2011/853 opretholdes, indtil en ny afgørelse baseret på en ret hjemmel, inden for en rimelig frist, der ikke kan overstige seks måneder, træder i kraft.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union betaler sagens omkostninger.
- 4) Den Franske Republik, Kongeriget Nederlandene, Republikken Polen, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 151 af 26.5.2012.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 24. oktober 2013 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-151/12) (¹)

(Traktatbrud — miljø — direktiv 2000/60/EF — fællesskabsretlig ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger — gennemførelse af artikel 4, stk. 8, artikel 7, stk. 2, artikel 10, stk. 1 og 2, i samt af afsnit 1.3 og 1.4 i bilag V til direktiv 2000/60 — regionsinternt og regionsoverskridende vandløbsopland — den spanske forfatnings artikel 149, stk. 3 in fine — deklaratorisk bestemmelse)

(2013/C 367/14)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Valero Jordana, E. Manhaeve og B. Simon, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien (ved A. Rubio González, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 4, stk. 8, artikel 7, stk. 2, artikel 10, stk. 1 og 2, og afsnit 1.3 og 1.4 i bilag V til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327, s. 1) — miljømål — vand, der anvendes til indvinding af drikkevand — overfladevand — vandløbsopland inden for Fællesskabet

Konklusion

- 1) Kongeriget Spanien har, idet det har undladt at træffe alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre artikel 4, stk. 8, artikel 7, stk. 2, artikel 10, stk. 1 og 2, i samt afsnit 1.3 og underafsnit 1.4.1, punkt i)-iii), i bilag V til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger, hvortil direktivets artikel 8, stk. 2, henviser, hvad angår regionsinternt vandløbsopland uden for Catalonien samt artikel 7, stk. 2, og artikel 10, stk. 1 og 2, i direktiv 2000/60 hvad angår regionsinternt vandløbsopland i Catalonien, tilsidesat sine forpligtelser i henhold til nævnte direktiv.
- 2) I øvrigt frifindes Kongeriget Spanien.
- 3) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 174 af 16.6.2012.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 24. oktober 2013 — Sandler AG mod Hauptzollamt Regensburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht München — Tyskland)

(Sag C-175/12) (¹)

(Toldunionen og den fælles toldtarif — præferenceordning for indførsel af varer med oprindelse i stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) — artikel 16 og 32 i protokol nr. 1 i bilag V til Cotonouaftalen — indførsel af syntetiske fibre fra Nigeria til Den Europæiske Union — uregelmæssigheder i det varecertifikat EUR.1, som de kompetente myndigheder i udførselslandet har udstedt — stempelastryk, som afviger fra det mønsteraftryk, der er blevet fremsendt til Kommissionen — efterfølgende certifikat og erstatningscertifikat — EF-toldkodeks — artikel 220 og 236 — muligheden for efterfølgende at anvende en præferencetoldsats, der ikke længere var i kraft på tidspunktet for ansøgningen om godtgørelse — betingelser)

(2013/C 367/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht München

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sandler AG

Sagsøgt: Hauptzollamt Regensburg

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht München — fortolkning af artikel 236, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1), og artikel 889, stk. 1, andet led, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 (EFT L 253, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 214/2007 af 28. februar 2007 (EUT L 62, s. 6), samt artikel 16 og 32 i protokol nr. 1 til bilag V til partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 (EFT L 317, s. 3) — indførelse af syntetiske fibre fra Nigeria til Den Europæiske Union — muligheden for efterfølgende at anvende en præferencetoldsats, der ikke længere var i kraft på tidspunktet for ansøgningen om godtgørelse — situation hvor varen var blevet indført på et tidspunkt, hvor den nævnte præferencetoldsats stadig var gældende, men hvor dens anvendelse blev nægtet, fordi varecertifikat EUR.1 var påført et stempelaftryk, som afviger fra det mønsteraftryk, der er blevet fremsendt til Kommissionen

Konklusion

- 1) Artikel 889, stk. 1, første afsnit, andet led, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks, som senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 214/2007 af 28. februar 2007, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en ansøgning om godtgørelse af told, når der er blevet ansøgt om og tildelt en toldpræferenceordning ved varenes overgang til fri omsætning, og det først er senere, i forbindelse med en efterfølgende undersøgelse foretaget efter udløbet af toldpræferenceordningen og genindførelsen af den normale told, at indførselslandets myndigheder har foretaget efteroprævning af forskellen i forhold til den told, der finder anvendelse på varer med oprindelse i tredjelande.
- 2) Artikel 16, stk. 1, litra b), og artikel 32 i protokol nr. 1 i bilag V til partnerskabsaftale mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000, og godkendt på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 2003/159/EF af 19. december 2002, skal fortolkes således, at hvis det under en efterfølgende kontrol viser sig, at et stempel, som ikke svarer til det mønsteraftryk, som er meddelt af udførselslandets myndigheder, er blevet anvendt på varecertifikat EUR.1, kan indførselslandets toldmyndigheder i afvise dette certifikat og give det tilbage til importøren med henblik på at give denne mulighed for at opnå udstedelsen af et efterfølgende certifikat på grundlag af artikel 16, stk. 1, litra b), i protokol nr. 1, frem for at iværksætte proceduren i nævnte protokols artikel 32.

- 3) Artikel 16, stk. 4 og 5, og artikel 32 i protokol nr. 1 skal fortolkes således, at de er til hinder for, at indførselslandets myndigheder nægter at godkende et varecertifikat EUR.1, hvorpå der — skønt det i alle dets øvrige elementer er i overensstemmelse med bestemmelserne i samme protokol — i rubrikken »Bemærkninger« ikke er påført den særlige påtegning i bestemmelsens stk. 4, men en bemærkning, som i sidste ende skal fortolkes som betydende, at varecertifikat EUR.1 er udstedt i henhold til protokollens artikel 16, stk. 1, som et varecertifikat EUR.1, der er udstedt efterfølgende. I tilfælde af tvivl vedrørende dokumentets ægthed eller de pågældende varers oprindelse skal de pågældende myndigheder indlede kontrolproceduren i nævnte protokols artikel 32.

(¹) EUT C 194 af 30.6.2012.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 24. oktober 2013 — Caisse nationale des prestations familiales mod Salim Lachheb og Nadia Lachheb (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Luxembourg)

(Sag C-177/12) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — social sikring — forordning (EØF) nr. 1408/71 — familiedyelse — børnetilskud — national lovgivning, der fastsætter tildeling af en ydelse i form af et automatisk skattemæssigt fradrag for børn — familiedyelser, der ikke kan kumuleres)

(2013/C 367/16)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Caisse nationale des prestations familiales

Sagsøgte: Salim Lachheb og Nadia Lachheb

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — fortolkning af artikel 1, litra u), nr. i), artikel 3, artikel 4, stk. 1, litra h), og artikel 76 i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT L 149, s. 2) — fortolkning af artikel 18 TEUF og 45 TEUF, artikel 7 i Rådets forordning nr. 1612/68/EØF af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (EFT L 257, s. 2) og artikel 10 i Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, som flytter inden for Fællesskabet (EFT L 74, s. 1) — begrebet

familieydelse — lovligheden af nationale retsfor skrifter, hvor efter der tildeles en ydelse til hvert forsørgelsesberettiget barn i form af et skattnedslag for arbejdstagere, der udøver deres erhvervsmæssige virksomhed på en anden medlemsstats område — ligebehandling — suspension af tildelingen af familieydelsen i beskæftigelsesstaten svarende til størrelsen af den tilsvarende ydelse, der er fastsat i bopælsstatens lovgivning — antikumulationsregler

Konklusion

Artikel 1, litra u), nr. i), og artikel 4, stk. 1, litra h), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 647/2005 af 13. april 2005, skal fortolkes således, at en ydelse såsom det børnetilskud, der er indført ved lov af 21. december 2007 om børnetilskud, udgør en familieydelse som omhandlet i denne forordning.

(¹) EUT C 200 af 7.7.2012.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 24. oktober 2013 — Stoilov i Ko EOOD mod Nachalnik na Mitnitsa Stoliczna (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien)

(Sag C-180/12) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — den i hovedsagen omhandlede afgørelse har ikke længere noget retsgrundlag — de forelagte spørgsmål uden relevans — ufor nødent at træffe afgørelse)

(2013/C 367/17)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Stoilov i Ko EOOD

Sagsøgt: Nachalnik na Mitnitsa Stoliczna

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Administrativen sad Sofia-grad — fortolkning af Kommissionens forordning (EF)

nr. 1031/2008 af 19. september 2008 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 291, s.1), og Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1) samt artikel 41, stk. 2, litra a), og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — tarifiering af varer — tarifiering af varen (ruller af fiberdug til fremstilling af rullegardiner) under KN-kode 5407 61 30 på grund af dens kendetegn som »vævet stof« eller tarifiering under KN-kode 6303 92 10 på grund af dens eneste anvendelsesformål som »rullegardiner« — afgørelse om efteropkrævning af statslige tilgodehavender i forbindelse med forpligtelsen til at betale et tillæg til told og moms, som følge af en sagkyndig udtalelse fra et toldlaboratorium — princippet om beskyttelse af den beret tige de forventning, henset til omstændighederne i forbindelse med indgivelsen af toldangivelsen

Konklusion

Det er ufor nødent at besvare de af Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) forelagte spørgsmål.

(¹) EUT C 194 af 30.6.2012.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. oktober 2013 — Yvon Welte mod Finanzamt Velbert (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-181/12) (¹)

(Kapitalens frie bevægelighed — artikel 56 EF og 58 EF — arveafgift — arvelader og arvetager bosiddende i et tredjeland — arv — fast ejendom beliggende i en medlemsstat — ret til bundfradrag i afgiftsgrundlaget — forskellig behandling af bosiddende og ikke-bosiddende personer)

(2013/C 367/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Yvon Welte

Sagsøgt: Finanzamt Velbert

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht Düsseldorf — fortolkning af artikel 63 TEUF og 65 TEUF — national arveafgiftslovgivning, hvorefter den afgiftsfrie del af værdien af en fast ejendom er på 2 000 EUR, såfremt arvelader og arvtager havde bopæl i et tredjeland, hvorimod denne afgiftsfrie del er på 500 000 EUR, såfremt enten arvelader eller arvtager havde bopæl i indlandet

Konklusion

Artikel 56 EF og 58 EF skal fortolkes således, at de er til hinder for en medlemsstats lovgivning om beregning af arveafgifter, som i tilfælde af erhvervelse ved arv af en fast ejendom, som er beliggende på denne medlemsstats område, foreskriver et bundfradrag i afgiftsgrundlaget, der under omstændigheder som i hovedsagen, hvor afdøde og arvingen på tidspunktet for dødsfaldet var bosiddende i et tredjeland såsom Det Schweiziske Forbund, er mindre end det bundfradrag, der ville have fundet anvendelse, hvis mindst én af dem på nævnte tidspunkt havde været bosiddende i nævnte medlemsstat.

(¹) EUT C 174 af 16.6.2012.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. oktober 2013 — United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV mod Navigation Maritime Bulgare (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Cassatie van België — Belgien)

(Sag C-184/12) (¹)

(Romkonventionen om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser — artikel 3 og artikel 7, stk. 2 — parternes frie lovvalg — grænser — ufravigelige regler — direktiv 86/653/EØF — selvstændige handelsagenter — aftale om salg eller køb af varer — agenturgiverens ophævelse af agenturkontrakten — national gennemførelseslovgivning, der fastsætter en beskyttelse, der går videre end direktivets minimumskrav, og ligeledes fastsætter en beskyttelse af handelsagenterne i forbindelse med tjenesteydelsesaftaler)

(2013/C 367/19)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Cassatie van België

Parter i hovedsagen

Sagsøger: United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV

Sagsøgt: Navigation Maritime Bulgare

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hof van Cassatie van België — fortolkning af artikel 3 og artikel 7, stk. 2, i konventionen om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser åbnet for undertegnelse i Rom den 19. juni 1980 (EFT L 266, s. 1), og i Rådets direktiv 86/653/EØF af 18. december 1986 om samordning af medlemsstaternes lovgivning om selvstændige handelsagenter (EFT L 382, s. 17) — parternes frie valg — grænser — handelsagenturaftale — lovvalgsklausul, der peger på lovgivningen i agenturgivers stat — anlæggelse af sag ved retten på handelsagentens etableringssted

Konklusion

Artikel 3 og artikel 7, stk. 2, i konventionen om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser, åbnet for undertegnelse i Rom den 19. juni 1980, skal fortolkes således, at en EU-medlemsstats lovgivning, som opfylder den minimumsbeskyttelse, der er foreskrevet i Rådets direktiv 86/653/EØF af 18. december 1986 om samordning af medlemsstaternes lovgivning om selvstændige handelsagenter, og som er valgt af parterne i en aftale om handelsagentur, alene kan fraviges til fordel for lex fori af den ret, som sagen er indbragt for, og som er beliggende i en anden medlemsstat, med henvisning til den ufravigelige karakter af de regler i denne sidstnævnte medlemsstats retsorden, som regulerer forholdene for selvstændige handelsagenter, såfremt den ret, som sagen er indbragt for, på udførlig vis konstaterer, at lovgiveren i domstolslandet i forbindelse med denne gennemførelse har anset det for afgørende i det pågældende retssystem at tildele handelsagenten en beskyttelse, der går videre end det, der er fastsat i det nævnte direktiv, idet der i denne henseende tages hensyn til sådanne ufravigelige reglers art og formål.

(¹) EUT C 200 af 7.7.2012.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 17. oktober 2013 — Billerud Karlsborg AB og Billerud Skärblacka AB mod Naturvårdsverket (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta domstolen — Sverige)

(Sag C-203/12) (¹)

(Direktiv 2003/87/EF — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — bøde for overskridelse af emissionskvoterne — begrebet overskridelse af emissionskvote — side-stillelse med manglende overholdelse af en forpligtelse til inden for de i direktivet fastsatte frister at returnere tilstrækkelige kvoter til dækning af emissionerne i det foregående år — ingen undtagelsesgrund i tilfælde af faktisk rådighed over ikke-retturnerede kvoter bortset fra force majeure — ikke adgang til at tilpasse bøden — proportionalitet)

(2013/C 367/20)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Högsta domstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Billerud Karlsborg AB og Billerud Skärblacka AB

Sagsøgt: Naturvårdsverket

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Högsta domstolen — fortolkning af artikel 16, stk. 3 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13.10.2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275, s. 32) — sanktioner i henhold til direktivet — forpligtelse for en driftsleder, der ikke senest den 30. april hvert år returnerer tilstrækkelige kvoter, til at betale en bøde, selvom den manglende returnering skyldes uagtsomhed, en administrativ fejl eller et teknisk problem — eventuel mulighed for eftergivelse af bøden eller bødenedsættelse

Konklusion

- 1) Artikel 16, stk. 3 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF, skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for, at en driftsleder, som — selv om den pågældende har et tilstrækkeligt antal emissionskvoter til rådighed — ikke senest den 30. april i det indeværende år har returneret tilstrækkelige kuldioxidækvivalentkvoter til dækning af sine emissioner i det foregående år, undgår at blive pålagt den bøde for overskridelse af emissionskvoterne, som er omhandlet i den nævnte bestemmelse.
- 2) Artikel 16, stk. 3 og 4, i direktiv 2003/87 skal fortolkes således, at den faste bøde, der er fastsat i denne bestemmelse, ikke kan ændres af den nationale ret med henvisning til proportionalitetsprincippet.

(¹) EUT C 184 af 23.6.2012.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 17. oktober 2013 — Sumitomo Chemical Co. Ltd mod Deutsches Patent- und Markenamt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundespatentgericht — Tyskland)

(Sag C-210/12) (¹)

(Patentret — plantebeskyttelsesmidler — supplerende beskyttelsescertifikat — forordning (EF) nr. 1610/96 — direktiv 91/414/EØF — nødtilladelse til markedsføring i henhold til dette direktivs artikel 8, stk. 4)

(2013/C 367/21)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundespatentgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sumitomo Chemical Co. Ltd

Sagsøgt: Deutsches Patent- und Markenamt

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundespatentgericht — fortolkning af artikel 3, stk. 1, litra b), og artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EF) nr. 1610/96 af 23. juli 1996 om indførelse af et supplerende beskyttelsescertifikat for plantebeskyttelsesmidler (EFT L 198, s. 30) — betingelser for opnåelse af et supplerende certifikat — mulighed for at udstede nævnte certifikat på grundlag af en gyldig foreløbig markedsføringstilladelse, der er meddelt i henhold til artikel 8, stk. 4, i direktiv 91/414/EØF — det aktive stof clothianidin

Konklusion

- 1) Artikel 3, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1610/96 af 23. juli 1996 om indførelse af et supplerende beskyttelsescertifikat for plantebeskyttelsesmidler skal fortolkes således, at den er til hinder for, at et supplerende beskyttelsescertifikat udstedes for et plantebeskyttelsesmiddel, som der er udstedt en nødtilladelse til markedsføring for i henhold til artikel 8, stk. 4, i Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, som ændret ved Kommissionens direktiv 2005/58/EF af 21. september 2005.
- 2) Artikel 3, stk. 1, litra b), og artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 1610/96 skal fortolkes således, at de er til hinder for, at en ansøgning om et supplerende beskyttelsescertifikat indgives før det tidspunkt, hvor der er udstedt en markedsføringstilladelse for plantebeskyttelsesmidlet i henhold til forordningens artikel 3, stk. 1, litra b).

(¹) EUT C 209 af 14.7.2012.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 24. oktober 2013 — Land Burgenland, Grazer Wechselseitige Versicherung AG og Republikken Østrig mod Europa-Kommissionen

(Forenede sager C-214/12 P, C-215/12 P og C-223/12 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — statsstøtte — støtte, der er erklæret ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet — støtte, der er ydet til Grazer Wechselseitige-koncernen (GRAWE) i forbindelse med privatiseringen af Bank Burgenland AG — fastsættelse af markedsprisen — udbudsprocedure — ulovlige betingelser uden betydning for det højeste bud — kriteriet om »den private sælger« — sondring mellem de forpligtelser, der påhviler staten, der udøver sin enekompetence som offentlig myndighed, og staten, der handler som aktionær — urigtig gengivelse af beviser — begrundelsespligt)

(2013/C 367/22)

Processprog: tysk

Parter

Appellanter: Land Burgenland (ved Rechtsanwältin U. Soltész, P. Melcher og A. Egger), Grazer Wechselseitige Versicherung AG (ved Rechtsanwalt H. Wollmann) og Republikken Østrig (ved C. Pesendorfer og M. J. Bauer, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn, V. Kreuzsitz og T. Maxian Rusche, som befuldmægtigede), Republikken Østrig og Land Burgenland

Intervenienter til støtte for den anden part i sagen: Forbundsrepublikken Tyskland (ved K. Petersen, T. Henze og J. Möller, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 28. februar 2012 i de forenede sager T-268/08 og T-281/08, Land Burgenland og Republikken Østrig mod Kommissionen, hvorved Retten ikke gav medhold i annulationssøgsmål til prøvelse af Kommissionens beslutning 2008/719/EF af 30. april 2008 om Østrigs statsstøtte til privatisering af Bank Burgenland (EUT L 239, s. 32) — tilsidesættelse af EU-retten og herunder artikel 107, stk. 1, TEUF — fejlagtig bedømmelse af Land Burgenlands opfyldelsesgaranti (»Ausfallhaftung«) for Bank Burgenland

Konklusion

- 1) Appellerne forkastes.
- 2) Delstaten Burgenland, Grazer Wechselseitige Versicherung AG og Republikken Østrig betaler sagens omkostninger.
- 3) Forbundsrepublikken Tyskland bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 194 af 30.6.2012.
EUT C 184 af 23.6.2012.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. oktober 2013 — Lokman Emrek mod Vlado Sabranovic (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Saarbrücken — Tyskland)

(Sag C-218/12) ⁽¹⁾

(Forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 15, stk. 1, litra c) — kompetence i sager om forbrugeraftaler — eventuel begrænsning af kompetencen angående aftaler vedrørende fjernsalg — kausalitet mellem erhvervsmæssig virksomhed via internettet rettet mod medlemsstaten, hvor forbrugeren har bopæl, og beslutningen om at indgå en aftale)

(2013/C 367/23)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Saarbrücken

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lokman Emrek

Sagsøgt: Vlado Sabranovic

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Landgericht Saarbrücken — fortolkning af 15, stk. 1, litra c), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001 L 12, s. 1) — kompetence i sager om forbrugeraftaler — omstændigheder, hvor en erhvervsdrivende ejer et netsted, som er »rettet mod« den medlemsstat, hvor forbrugeren er hjemmehørende — krav om kausalitet mellem denne virksomhed og indgåelse af kontrakt med forbrugeren — mulig begrænsning af kompetencen vedrørende forbrugerftaler i form af aftaler om fjernsalg

Konklusion

Artikel 15, stk. 1, litra c), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke kræver, at der foreligger kausalitet mellem det middel, den erhvervsdrivende benytter for at rette sin erhvervsmæssige virksomhed mod den medlemsstat, hvor forbrugeren har bopæl, dvs. et netsted, og aftaleindgåelsen med forbrugeren. Såfremt der foreligger kausalitet, udgør det dog et indicium for en tilknytning mellem aftalen og en sådan virksomhed.

⁽¹⁾ EUT C 243 af 11.8.2012.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 24. oktober 2013 — Andreas Ingemar Thiele Meneses mod Region Hannover (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Hannover — Tyskland)

(Sag C-220/12) ⁽¹⁾

(Unionsborgerskab — artikel 20 TEUF og 21 TEUF — ret til fri bevægelighed og ophold — statsborger i en medlemsstat — studier, der følges i en anden medlemsstat — bevilling af uddannelsesstøtte — krav om fast bopæl — uddannelsessted beliggende i ansøgerens bopælsstat eller en nabostat — begrænset undtagelse — ansøgerens særlige omstændigheder)

(2013/C 367/24)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Hannover

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Andreas Ingemar Thiele Meneses

Sagsøgt: Region Hannover

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Verwaltungsgericht Hannover — fortolkning af artikel 20 og 21 TEUF — lov om uddannelsesstøtte (»BAföG«) — medlemsstats lovgivning, der undergiver denne støtte til sine statsborgere, der er bosat i udlandet, en betingelse om, at der foreligger »særlige omstændigheder«, og at uddannelsesstedet er beliggende i bopælsstaten eller i af medlemsstatens nabostater

Konklusion

Artikel 20 TEUF og 21 TEUF skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den, der er omhandlet i hovedsagen, hvorefter bevilling af uddannelsesstøtte til studier, som følges i en anden medlemsstat, i princippet er underlagt en enkelt betingelse om at have etableret fast bopæl i denne lovgivnings forstand på det nationale område, og hvorefter en statsborger i denne medlemsstat, som ikke har fast bopæl dér, kun kan opnå uddannelsesstøtte til uddannelse i udlandet i den stat, hvor ansøgeren har bopæl, eller i en nabostat dertil, og kun når det er begrundet i særlige omstændigheder.

⁽¹⁾ EUT C 287 af 22.9.2012.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 17. oktober 2013 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik

(Sag C-263/12) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — statsstøtte — Kommissionens afgørelse, som påbyder tilbagesøgning af en støtte — undladelse af gennemførelse)

(2013/C 367/25)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Patakia og B. Stromsky, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik (ved P. Mylonopoulos, K. Boskovits, G. Kanellopoulos og M. Karageorgou, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 2, 3 og 4 i Kommissionens afgørelse 2011/452/EU af 23. februar 2011 om Grækenlands statsstøtte C 48/08 (ex NN 61/08) til Ellinikos Xrysos SA (meddelt under nr. K(2011) 1006) (EUT L 193, s. 27) — manglende gennemførelse af alle nødvendige foranstaltninger med henblik på tilbagebetaling af statsstøtte, som er blevet erklæret ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet

Konklusion

- 1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2 og 3 i Kommissionens afgørelse K(2011) 1006 endelig af 23. februar 2011 om Grækenlands statsstøtte C 48/08 (ex NN 61/08) til Ellinikos Xrysos AE, idet den ikke inden for de fastsatte frister har truffet alle de foranstaltninger, som er nødvendige for hos Ellinikos Xrysos AE at tilbagesøge den statsstøtte, der blev tildelt denne virksomhed i forbindelse med den græske stats salg af fast ejendom, og som er erklæret ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet ved afgørelsen.
- 2) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 217 af 21.7.2012.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 24. oktober 2013 — Samantha Elrick mod Bezirksregierung Köln (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Hannover — Tyskland)

(Sag C-275/12) ⁽¹⁾

(Unionsborgerskab — artikel 20 TEUF og 21 TEUF — ret til fri bevægelighed og ophold — statsborger i en medlemsstat — studier, der følges i en anden medlemsstat — uddannelsesstøtte — betingelser — uddannelsesvarighed på to år eller længere — opnåelse af et erhvervsqualificerende eksamensbevis)

(2013/C 367/26)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Hannover

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Samantha Elrick

Sagsøgt: Bezirksregierung Köln

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Verwaltungsgericht Hannover — fortolkning af artikel 20 og 21 TEUF — uddannelsesstøtte i henhold til Bundesausbildungsförderungsgesetz (BaföG) — national ordning, hvorefter støtten ydes til en bestemt uddannelse, af et års varighed, i medlemsstaten, men er udelukket for en lignende uddannelse i en anden medlemsstat

Konklusion

Artikel 20 TEUF og 21 TEUF skal fortolkes således, at de er til hinder for en medlemsstats lovgivning — som den i hovedsagen omhandlede — der gør ydelse af uddannelsesstøtte til en statsborger med bopæl i denne medlemsstat med henblik på at studere i en anden medlemsstat betinget af, at denne uddannelse efter et uddannelsesforløb på mindst to år fører til et erhvervsqualificerende eksamensbevis, som svarer til dem, der opnås ved en erhvervsfaglig skole i ydelsesstaten, hvorimod den pågældende på grund af sin særlige situation var blevet ydet støtte, såfremt hun i denne sidstnævnte stat havde valgt at gennemføre en uddannelse på under to år, der svarede til den, som hun ville følge i en anden medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 250 af 18.8.2012.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 22. oktober 2013 — Jiří Sabou mod Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší správní soud — Den Tjekkiske Republik)

(Sag C-276/12) ⁽¹⁾

(Direktiv 77/799/EF — gensidig bistand mellem medlemsstaternes myndigheder inden for området direkte skatter — udveksling af oplysninger efter anmodning — skattesag — grundlæggende rettigheder — grænse for omfanget af den anmodende medlemsstats og den anmodede medlemsstats forpligtelser over for den skattepligtige person — ingen forpligtelse til at oplyse den skattepligtige person om anmodningen om bistand — ingen forpligtelse til at opfordre den skattepligtige person til at deltage i vidneafhøringen — den skattepligtige persons ret til at anfægte de udvekslede oplysninger — minimumsindhold af de udvekslede oplysninger)

(2013/C 367/27)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší správní soud

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jiří Sabou

Sagsøgt: Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Nejvyšší správní soud — fortolkning af artikel 1, 2 og 6, artikel 7, stk. 1 og artikel 8, stk. 1, i Rådets direktiv 77/799/EØF af 19. december 1977 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter (EFT L 336, s. 15), og af artikel 41, stk. 2, litra a), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (EFT C 303, s. 1) — skattepligtig persons grundlæggende rettigheder under en skattesag indledt over for personen såsom retten til få meddelelse om beslutningen fra den kompetente myndighed i den anmodende stat om at anmode om oplysninger, til at deltage i formuleringen af denne anmodning om oplysninger, til på forhånd at blive oplyst om afhøringen af vidner i den anmodede stat og til at deltage heri samt til at anfægte rigtigheden af oplysningerne afgivet af den kompetente myndighed i denne stat

Konklusion

1) EU-retten, således som den navnlig fremgår af Rådets direktiv 77/799/EØF af 19. december 1977 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter og afgiftsbelastning af forsikringspremier, som ændret ved Rådets direktiv 2006/98/EF af 20. november 2006, og den grundlæggende ret til at blive hørt, skal fortolkes

således, at den hverken giver den skattepligtige person i en medlemsstat ret til at få meddelelse om den anmodning om bistand, som denne stat har rettet til en anden medlemsstat navnlig med henblik på at undersøge de oplysninger, som denne skattepligtige person har givet i forbindelse med sin indkomstskatteangivelse, eller en ret til at deltage i dels formuleringen af den anmodning, som rettes til den anmodede medlemsstat, dels vidneafhøringerne gennemført i sidstnævnte stat.

- 2) Direktiv 77/799, som ændret ved direktiv 2006/98, regulerer ikke spørgsmålet om, under hvilke betingelser den skattepligtige person kan anfægte rigtigheden af de oplysninger, som den anmodede stat har afgivet, og opstiller ikke noget særligt krav med hensyn til indholdet af de afgivne oplysninger.

(¹) EUT C 273 af 8.9.2012.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 24. oktober 2013 — Vitālijs Drozdovs mod AAS »Baltikums« (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākās tiesas Senāts — Letland)

(Sag C-277/12) (¹)

(Lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer — direktiv 72/166/EF — artikel 3, stk. 1 — direktiv 90/232/EØF — artikel 1 — trafikuheld — forældre til mindreårige barn omkommet — barnets ret til erstatning — immateriel skade — erstatning — ansvarsforsikringsdækning)

(2013/C 367/28)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākās tiesas Senāts

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vitālijs Drozdovs

Sagsøgt: AAS »Baltikums«

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Augstakas tiesas Senats — fortolkning af artikel 3 i Rådets direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og

kontrollen med forsikringspligtens overholdelse (EFT 1972 II, s. 345), og af artikel 1, stk. 2, i Rådets andet direktiv 84/5/EØF af 30. december 1983 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer (EFT 1984 L 8, s. 17) — ansvarsforsikring for motorkøretøjer — fastlæggelse af de skader, der er obligatorisk dækket af ansvarsforsikringen — mulighed for at inkludere ikke-økonomisk skade i den lovpligtige erstatning for personskade — nationale retsfor skrifter, hvorefter der er fastsat en beløbsgrænse for erstatning for tort, som er væsentligt lavere end den, der i direktiverne er fastsat for erstatning for personskade

Konklusion

- 1) Artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse og artikel 1, stk. 1 og 2, i Rådets andet direktiv 84/5/EØF af 30. december 1983 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer skal fortolkes således, at den lovpligtige ansvarsforsikring for motorkøretøjer skal dække erstatning for immateriel skade lidt af nærtstående til ofre, der er omkommet i et trafikuheld, i det omfang en sådan erstatning er foreskrevet i medfør af den forsikredes erstatningsansvar i henhold til de nationale bestemmelser, som finder anvendelse på tvisten i hovedsagen.
- 2) Artikel 3, stk. 1, i direktiv 72/166 og artikel 1, stk. 1 og 2, i andet direktiv 84/5 skal fortolkes således, at de er til hinder for nationale bestemmelser, i medfør af hvilke den lovpligtige ansvarsforsikring for motorkøretøjer kun dækker den erstatning for immateriel skade, som i henhold til de nationale bestemmelser om erstatningsansvar skal betales på grund af et nærtstående familiedlems død i et trafikuheld, op til et maksimumsbeløb, der er lavere end dem, der er fastsat i artikel 1, stk. 2, i andet direktiv 84/5.

(¹) EUT C 235 af 4.8.2012.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 17. oktober 2013 — Michael Schwarz mod Stadt Bochum (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Gelsenkirchen — Tyskland)

(Sag C-291/12) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — biometrisk pas — fingeraftryk — forordning (EF) nr. 2252/2004 — artikel 1, stk. 2 — gyldighed — hjemmel — procedure for vedtagelse — artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — ret til respekt for privatliv — ret til beskyttelse af personoplysninger — proportionalitet)

(2013/C 367/29)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Gelsenkirchen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Michael Schwarz

Sagsøgt: Stadt Bochum

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Verwaltungsgericht Gelsenkirchen — gyldigheden af artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 af 13. december 2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder (EUT L 385, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 444/2009 af 28. maj 2009 (EUF L 142, s. 1), som berigtiget (EUT L 188, s. 127), i betragtning af artikel 8 i chartret om grundlæggende rettigheder og artikel 8 i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder — en persons ret til at få udstedt et pas, uden at hans fingeraftryk registreres

Konklusion

Gennemgangen af det forelagte spørgsmål har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 af 13. december 2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 444/2009 af 6. maj 2009.

(¹) EUT C 273 af 8.9.2012.

**Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 17. oktober 2013
— Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik**

(Sag C-344/12) (¹)

(Traktatbrud — statsstøtte — støtte, der er ydet af Den Italienske Republik til fordel for Alcoa Trasformazioni — Kommissionens beslutning 2010/460/EF, som fastslår denne støttes uforenelighed og anordner dens tilbagesøgning — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2013/C 367/30)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Conte og D. Grespan, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato C. Gerardis)

Sagens genstand

Traktatbrud — undladelse af at træffe de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme artikel 2, 3 og 4 i Kommissionens beslutning K(2009) 8112 endelig af 19. november 2009 vedrørende statsstøtte C 38/A/2004 (ex NN 58/2004) og C

36/B/2006 (ex NN 38/2006), der blev ydet af Den Italienske Republik til fordel for Alcoa Trasformazioni srl, samt tilsidesættelse af artikel 288 TEUF

Konklusion

1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2 og 3 i Kommissionens beslutning 2010/460/EF af 19. november 2009 om Italiens statsstøtte C 38/A/04 (ex NN 58/04) og C 36/B/06 (ex NN 38/06) til Alcoa Trasformazioni, idet den ikke inden for den fastsatte frist har truffet alle de foranstaltninger, som er nødvendige for hos modtageren at tilbagesøge den statsstøtte, som er erklæret ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet i nævnte beslutnings artikel 1.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 287 af 22.9.2012.

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. oktober 2013 —
RLvS Verlagsgesellschaft mbH mod Stuttgarter Wochenblatt GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra
Bundesgerichtshof — Tyskland)**

(Sag C-391/12) (¹)

(Direktiv 2005/29/EF — urimelig handelspraksis — personelt anvendelsesområde — vildledende udeladelser i advertorials — lovgivning i en medlemsstat, der forbyder enhver offentliggørelse mod betaling uden betegnelsen »annonce« (»Anzeige«) — fuldstændig harmonisering — strengere foranstaltninger — pressefrihed)

(2013/C 367/31)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: RLvS Verlagsgesellschaft mbH

Sagsøgt: Stuttgarter Wochenblatt GmbH

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesgerichtshof — fortolkning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT L 149, s. 22) og navnlig dette direktivs artikel 3, stk. 5, artikel 4 og artikel 7, stk. 2, samt punkt 11 i bilag I — vildledende udeladelser i advertorials — lovgivning i en medlemsstat, der forbyder offentliggørelser mod betaling uden benævnelsen »annonce« (»Anzeige«)

Konklusion

Under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede kan Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) ikke påberåbes over for presseredaktører, og derfor skal direktivet under disse omstændigheder fortolkes således, at det ikke er til hinder for anvendelsen af en national bestemmelse, i henhold til hvilken presseredaktører er forpligtet til at anføre en bestemt betegnelse, i det foreliggende tilfælde ordet »annonce« (»Anzeige«), i enhver offentliggørelse i deres tidskrifter, som de modtager betaling for, medmindre opstillingen og udformningen af offentliggørelsen generelt gør det muligt at opfatte den som en annonce.

(¹) EUT C 343 af 10.11.2012.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 24. oktober 2013 — Agenția Națională de Administrare Fiscală mod SC Rafinăria Steaua Română SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Inalta Curte de Casație și Justiție — Rumænien)

(Sag C-431/12) (¹)

(Skatter og afgifter — merværdiafgift — godtgørelse af for meget betalt moms i form af modregning — ophævelse af en modregningsafgørelse — pligt til at betale morarente til den afgiftspligtige)

(2013/C 367/32)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Inalta Curte de Casație și Justiție

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Agenția Națională de Administrare Fiscală

Sagsøgt: SC Rafinăria Steaua Română SA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Inalta Curte de Casație și Justiție — fortolkning af artikel 183 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — godtgørelse af for meget betalt moms i form af modregning — pligt for skatte- og afgiftsmyndighederne til at betale morarente i tilfælde af dom om ophævelse af en modregningsafgørelse

Konklusion

Artikel 183 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at bestem-

melsen er til hinder for, at en afgiftspligtig person, der har anmodet om tilbagebetaling af overskydende moms betalt som indgående moms af den af ham skyldige moms, ikke fra en skattemyndighed i en medlemsstat kan opnå morarenter som følge af den forsinkede godtgørelse fra denne myndighed for en periode, for hvilke der var administrative akter gældende, der udelukkede godtgørelse, og som efterfølgende er blevet annulleret ved en retsafgørelse.

(¹) EUT C 399 af 22.12.2012.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 24. oktober 2013 — Metropol Spielstätten Unternehmergeellschaft (haftungsbeschränkt) mod Finanzamt Hamburg-Bergedorf (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg — Tyskland)

(Sag C-440/12) (¹)

(Beskatning — moms — hasardspil og spil om penge — en medlemsstats lovgivning, der kumulativt pålægger drift af spillemaskiner med begrænset gevinst moms og en særavgift — lovlig — afgiftsgrundlag — den afgiftspligtige persons mulighed for at overvælde momsen)

(2013/C 367/33)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Metropol Spielstätten Unternehmergeellschaft (haftungsbeschränkt)

Sagsøgt: Finanzamt Hamburg-Bergedorf

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht Hamburg — fortolkning af artikel 1, stk. 2, første punktum, artikel 73, artikel 135, stk. 1, litra i), og artikel 401 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — afgift af hasardspil eller spil om penge — nationale retsfor skrifter, som pålægger drift af spillemaskiner med gevinstmulighed moms og en særlig afgift

Konklusion

1) Artikel 401 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, sammenholdt med direktivets artikel 135, stk. 1, litra i), skal fortolkes således, at merværdiafgiften og en national særskat på hasardspil kan opkræves kumulativt, på betingelse af at den sidstnævnte skat ikke har karakter af en omsætningsafgift.

- 2) Artikel 1, stk. 2, første punktum, og artikel 73 i direktiv 2006/112 skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national bestemmelse eller praksis, hvorefter spilleindtægterne ved drift af spillemaskiner efter et bestemt tidsrum lægges til grund som afgiftsgrundlag.
- 3) Artikel 1, stk. 2, i direktiv 2006/112 skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for en national ordning, der regulerer en ikke-harmoniseret afgift, hvorefter den skyldige merværdiafgift modregnes præcist i den førstnævnte afgift.

(¹) EUT C 389 af 15.12.2012.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 17. oktober 2013 — OTP Bank Nyilvánosan Működő Részvénnyársaság mod Hochtief Solution AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kúria — Ungarn)

(Sag C-519/12) (¹)

(Retternes kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område — forordning (EF) nr. 44/2001 — specielle kompetenceregler — artikel 5, stk. 1, litra a) — begrebet »kontraktforhold«)

(2013/C 367/34)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Kúria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: OTP Bank Nyilvánosan Működő Részvénnyársaság

Sagsøgt: Hochtief Solution AG

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Kúria — fortolkning af artikel 5, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 12, s. 1) — en ret i en medlemsstats kompetence i sager om kontraktforhold — en kreditors sagsanlæg på grundlag af en kreditaftale mod et selskab, der har kontrollerende indflydelse i det debitorselskab, der er part i kontrakten, i henhold til de særlige nationale bestemmelser, der regulerer dette førstnævnte selskabs ansvar

Konklusion

En tvist som den i hovedsagen foreliggende, hvor national lovgivning pålægger en person at hæfte for forpligtelserne i et selskab, som personen kontrollerer, idet denne person ikke har opfyldt forpligtelserne

til indberetning efter at have overtaget kontrollen med selskabet, kan ikke anses for at falde ind under »sager om kontraktforhold« som omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område.

(¹) EUT C 46 af 16.2.2013.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 17. oktober 2013 — Isdin, SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) — Bial-Portela & Ca SA

(Sag C-597/12 P) (¹)

(Appel — EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket ZEBEXIR — det ældre ordmærke ZEBINIX — relative registreringshindringer — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 8, stk. 1, litra b) — begrundelsespligt)

(2013/C 367/35)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Isdin SA (Barcelona, Spanien) (ved abogados G. Marín Raigal og P. López Ronda)

De andre parter i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved P. Geroulakos, som befuldmægtiget) og Bial-Portela & C^a SA

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 9. oktober 2012 i sag T-366/11, Bial-Portela & C^a mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), hvorved Retten annullerede beslutning R 1212/2009-1 truffet den 6. april 2011 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) vedrørende afslag på klage over indsigelsesafdelings afgørelse, hvorved denne afviste indsigelsen rejst af indehaveren af EF-ordmærket »ZEBENIX« for varer og tjenesteydelser i klasse 3, 5 og 42 mod ansøgningen om registrering af ordmærket »ZEBEXIR« for varer i klasse 3 og 5 — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — risiko for forveksling

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom af 9. oktober 2012, Bial-Portela mod KHIM — Isdin (ZEBEXIR) (sag T-366/11), ophæves.
- 2) Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret.

3) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

(¹) EUT C 86 af 23.3.2013.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 2. september 2013 — Generali-Providencia Biztosító Zrt. mod Közbeszerzési Hatóság — Közbeszerzési Döntőbizottság

(Sag C-470/13)

(2013/C 367/36)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Generali-Providencia Biztosító Zrt.

Sagsøgt: Közbeszerzési Hatóság — Közbeszerzési Döntőbizottság

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan medlemsstaterne bestemme, at en økonomisk aktør skal udelukkes fra at deltage i en udbudsprocedure vedrørende indgåelse af en offentlig kontrakt af andre grunde end dem, der er nævnt i artikel 45 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF (¹) af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter, herunder navnlig af grunde, som anses for at være begrundet i hensynet til beskyttelsen af offentlighedens interesse, den ordregivende myndigheds legitime interesser eller den loyale konkurrence og opretholdelsen af en sund konkurrence, og såfremt spørgsmålet besvares bekræftende, er det da foreneligt med anden betragtning til nævnte direktiv og med artikel 18 TEUF, 34 TEUF, 49 TEUF og 56 TEUF at foretage en sådan udelukkelse af en økonomisk aktør, der har begået en overtrædelse i forbindelse med udøvelsen af sin erhvervmæssige virksomhed, som inden for de seneste fem år er blevet konstateret ved en retskraftig dom?
- 2) Såfremt Domstolen besvarer det første spørgsmål benægtende, skal artikel 45, stk. 2, første afsnit, i direktiv 2004/18, herunder navnlig litra c) og d), da fortolkes således, at enhver økonomisk aktør kan udelukkes fra udbudsproceduren vedrørende indgåelse af en offentlig kontrakt,

hvis vedkommende har begået en overtrædelse, som er blevet konstateret af en administrativ eller retslig myndighed i en konkurrencesag, der er anlagt på baggrund af aktørens erhvervmæssige virksomhed, og som har haft konkurrenceretlige konsekvenser for den økonomiske aktør?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Nederlandene) den 16. september 2013 — F. Faber mod Autobedrijf Hazet Ochten BV

(Sag C-497/13)

(2013/C 367/37)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: F. Faber

Sagsøgt: Autobedrijf Hazet Ochten BV

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Følger det af effektivitetsprincippet, af det høje forbrugerbeskyttelsesniveau inden for EU, der tilstræbes med direktiv 1999/44 (¹), eller af andre EU-retlige bestemmelser eller normer, at de nationale retter af egen drift er forpligtet til at undersøge, om køberen i henhold til en aftale er (en) forbruger som omhandlet i artikel 1. stk. 2, litra a), i direktiv 1999/44?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, gælder dette også, såfremt sagens akter ingen (eller ufuldstændige eller modstridende) faktiske oplysninger indeholder med henblik på at kunne fastslå køberens egenskab?
- 3) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, gælder dette også i en appelsag, hvor køber ikke har rejst indsigelse mod den appellerede kendelse fra førstestansen, for så vidt som denne i henhold til kendelsen ikke (af egen drift) foretog nogen undersøgelse, og for så vidt som den udtrykkeligt undlod at besvare spørgsmålet, om køber kunne anses for forbruger?

- 4) Skal (artikel 5 i) direktiv 1999/44 anses for ligeværdig med nationale regler, der inden for den interne retsorden har rang af ufravigelige retsgrundsætninger?
- 5) Er effektivitetsprincippet, det høje forbrugerbeskyttelsesniveau inden for EU, der tilstræbes med direktiv 1999/44, eller andre EU-retlige bestemmelser eller normer til hinder for nederlandsk ret, for så vidt angår forbrugerkøberens indsigelsespligt og bevisbyrde i forbindelse med pligten til (rettidig) underretning af sælger om den formentlige mangel ved salgsgenstanden?
- 6) Er effektivitetsprincippet, det høje forbrugerbeskyttelsesniveau inden for EU, der tilstræbes med direktiv 1999/44, eller andre EU-retlige bestemmelser eller normer til hinder for nederlandsk ret for så vidt angår forbrugerkøberens indsigelsespligt og bevisbyrde med hensyn til, at salgsgenstanden ikke er i overensstemmelse med det aftalte, og for så vidt angår kravet om, at denne manglende overensstemmelse skal have vist sig inden for en frist af seks måneder efter leveringen? Hvad betyder ordene »manglende overensstemmelse, der viser sig« i artikel 5, stk. 3, i direktiv 1999/44 og især, på hvilken måde skal forbrugerkøberen gøre de omstændigheder gældende, der vedrører (årsagen til) til den manglende overensstemmelse? Er det herved tilstrækkeligt, at forbrugerkøberen gør gældende og ved begrundet indsigelse beviser, at salgsgenstanden ikke fungerer (tilfredsstillende), eller skal han også gøre gældende og ved begrundet indsigelse bevise, hvilken mangel ved salgsgenstanden der er grunden til, at den ikke fungerer (tilfredsstillende)?
- 7) Har det for besvarelsen af de foregående spørgsmål nogen betydning, at Faber i begge instanser har ladet sig bistå af en advokat?

(¹) Europa-parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF af 25.5.1999 om visse aspekter af forbrugerkøb og garantier i forbindelse hermed, EFT L 171, s. 12.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 16. september 2013 — Marian Macikowski — Komornik Sądowy i sin egenskab af foged ved Sąd Rejonowy w Chojnicach mod Dyrektorowi Izby Skarbowej w Gdańsku

(Sag C-499/13)

(2013/C 367/38)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Marian Macikowski — Komornik Sądowy i sin egenskab af foged ved Sąd Rejonowy w Chojnicach

Sagsøgt: Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en bestemmelse i national ret såsom artikel 18 i den polske lov om merværdiafgift på goder og tjenesteydelser (ustawa o podatku od towarów i usług) af 11. marts 2004 (Dz. U. 2011, nr. 177, pos. 1054, med senere ændringer, herefter »momsloven«) lovlig i lyset af merværdiafgiftssystemet, som hviler på Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (¹), især henset til artikel 9 og 193, sammenholdt med artikel 199, stk. 1, litra g), når bestemmelsen indfører undtagelser fra de generelle momsretlige principper, især hvad angår de retssubjekter, som det påhviler at fastlægge og opkræve afgiften, idet den skaber retsinstituttet afgiftsbetalere, dvs. et retssubjekt, som det påhviler at fastlægge afgiftens størrelse for den afgiftspligtige, opkræve den hos den afgiftspligtige og indbetale den rettidigt til skattemyndighederne?
- 2) Hvis det første spørgsmål besvares bekræftende:
 - a) Er en bestemmelse i national ret såsom momslovens artikel 18 lovlig i lyset af proportionalitetsprincippet som alment princip i EU-retten, når bestemmelsen bl.a. fastsætter, at afgiften på levering af fast ejendom, der har fundet sted ved en tvangsfuldbyrdelse i varer, som tilhører skyldneren eller ved tilsidesættelse af gældende bestemmelser er i hans besiddelse, fastlægges, opkræves og indbetales af den foged, det er blevet pålagt at udføre tvangsfuldbyrdelsesforanstaltningerne, og som hæfter som afgiftsbetalere, hvis han ikke opfylder denne forpligtelse?
 - b) Er en bestemmelse i national ret såsom momslovens artikel 18 lovlig i lyset af artikel 206, 250 og 252 i direktiv 2006/112 og det heraf følgende neutralitetsprincip, når den medfører, at det påhviler den afgiftsbetalere, der nævnes i denne bestemmelse, at fastlægge, opkræve og indbetale merværdiafgiften på de ved tvangsfuldbyrdelse foretagne leveringer af varer, der tilhører den afgiftspligtige eller ved tilsidesættelse af gældende bestemmelser er i hans besiddelse, og dette skal ske inden for den afgiftsperiode, der gælder for den afgiftspligtige, med det beløb, der forringer provenuet fra salget af varerne, med merværdiafgiften og udgør den tilsvarende afgiftssats, uden at der fra dette beløb fradrages beløbet for den indgående afgift fra afgiftsperiodens begyndelse indtil datoen for opkrævningen af afgiften hos den afgiftspligtige?

(¹) EUT L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 16. september 2013 — Gmina Międzyzdroje mod Minister Finansów

(Sag C-500/13)

(2013/C 367/39)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gmina Międzyzdroje

Sagsøgt: Minister Finansów

Præjudicielt spørgsmål

Kan bestemmelser i national ret som artikel 91, stk. 7 og 7a, i ustawa o podatku od towarów i usług (lov om afgift på varer og tjenesteydelser) af 11. marts 2004 (Dz. U. 2011, nr. 177, pos. 1054, med senere ændringer) i lyset af artikel 167, 187 og 189 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾ og princippet om afgiftsneutralitet finde anvendelse, såfremt de medfører, at en engangsregulering ikke er mulig i tilfælde af en ændring af et investeringsgodes bestemmelse fra transaktioner, der ikke giver fradragsret, til transaktioner, der begrunder denne ret, men reguleringen derimod skal foretages inden for fem på hinanden følgende år og, for så vidt angår fast ejendom, inden for ti år, regnet fra det år, hvor investeringsgoderne blev taget i brug?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 25. september 2013 — X, den anden part: Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-512/13)

(2013/C 367/40)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er der tale om en indirekte forskelsbehandling — der skal begrundes — på grundlag af nationalitet eller om en restriktion for arbejdskraftens frie bevægelighed, hvis en medlemsstats lovgivning giver mulighed for en skattefri omkostningsgodtgørelse for ekstraterritoriale omkostninger til indrejste arbejdstagere, og arbejdstagere, der før ansættelsen i denne medlemsstat boede i udlandet i en afstand af mere end 150 km fra denne medlemsstats grænse, uden nærmere dokumentation kan få tilkendt en fast skattefri omkostningsgodtgørelse, også når dennes beløb er større end de faktiske ekstraterritoriale omkostninger, mens den skattefri godtgørelse til arbejdstagere, der i denne periode boede i mindre afstand fra denne medlemsstat, er begrænset til det påviselige faktiske beløb af de ekstraterritoriale omkostninger?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 skal besvares bekræftende, beror den pågældende nederlandske ordning i Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965 (»gennemførelsesbekendtgørelsen om lønskat af 1965») da på tvingende almene hensyn?
- 3) Såfremt også spørgsmål 2 skal besvares bekræftende, går 150-kilometerkriteriet i denne ordning da videre end nødvendigt for at nå det hermed tilsigtede mål?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht München I (Tyskland) den 26. september 2013 — Ettayebi Bouzalmate mod Kreisverwaltung Kleve

(Sag C-514/13)

(2013/C 367/41)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht München I

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ettayebi Bouzalmate

Sagsøgt: Kreisverwaltung Kleve

Præjudicielt spørgsmål

Følger det af artikel 16, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold⁽¹⁾, at en medlemsstat principielt også er forpligtet til at gennemføre en frihedsberøvelse med henblik på udsendelse i særlige faciliteter for

frihedsberøvede, selv om sådanne faciliteter kun findes i en del af denne medlemsstats føderale underenheder, men ikke i den del, hvor frihedsberøvelsen skal gennemføres i henhold til bestemmelserne om denne medlemsstats føderale underenhed?

⁽¹⁾ EUT L 348, s. 98.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 27. september 2013 — Dimensione Direct Sales s.r.l. og Michele Labianca mod Knoll International S.p.A.

(Sag C-516/13)

(2013/C 367/42)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøgte og revisionsappellanter Dimensione Direct Sales s.r.l. og Michele Labianca

Sagsøger og revisionsindstævnt Knoll International S.p.A.

Præjudicielle spørgsmål

1) Omfatter retten til spredning i henhold til artikel 4, stk. 1, i direktiv 2001/29/EF ⁽¹⁾ retten til at udbyde originalværket eller eksemplarer heraf til almenheden med henblik på erhvervelse?

Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:

2) Omfatter retten til at udbyde originalværket eller eksemplarer heraf til almenheden med henblik på erhvervelse ikke alene tilbud om kontrakt, men tillige reklameforanstaltninger?

3) Udgør det ligeledes en krænkelse af retten til spredning, såfremt tilbuddet ikke fører til erhvervelse af originalværket eller eksemplarer heraf?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22.5.2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167, s. 10).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Det Forenede Kongerige) den 26. september 2013 — The Queen, på begæring af Eventech Ltd mod Parking Adjudicator

(Sag C-518/13)

(2013/C 367/43)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Appellant: The Queen, på begæring af Eventech Ltd

Indstævnt: Parking Adjudicator

Procesdeltagere: London Borough of Camden og Transport for London

Præjudicielle spørgsmål

1) Indebærer den omstændighed, at en busbane på en offentlig vej gøres tilgængelig for sorte taxaer, men ikke for minitaxaer, i det tidsrum, hvor denne busbane er i drift, under de foreliggende omstændigheder, at der anvendes »statsmidler« som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF?

2) a) Hvilket relevant formål skal lægges til grund, når det ved afgørelsen af, om det er selektivt som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF at gøre en busbane på en offentlig vej tilgængelig for sorte taxaer, men ikke for minitaxaer, i det tidsrum, hvor denne busbane er i drift, skal vurderes, om sorte taxaer og minitaxaer befinder sig i en sammenlignelig retlig og faktisk situation?

b) Hvis det er muligt at godtgøre, at det relevante formål i henhold til spørgsmål 2 a) i hvert fald til dels er at skabe et sikkert og effektivt transportsystem, og at der foreligger sikkerheds- og/eller effektivitetsmæssige hensyn, som berettiger, at sorte taxaer gives tilladelse til at køre i busbaner, og som ikke gælder tilsvarende for minitaxaer, kan denne foranstaltning da anses for ikke at være selektiv som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF?

c) Skal det ved besvarelsen af spørgsmål 2 b) tages i betragtning, om den medlemsstat, der påberåber sig disse hensyn, ligeledes har godtgjort, at den fordelagtige behandling af sorte taxaer i forhold til minitaxaer er forholdsmæssig og ikke går videre end nødvendigt?

- 3) Kan den omstændighed, at en busbane på en offentlig vej gøres tilgængelig for sorte taxaer, men ikke for minitaxaer, i det tidsrum, hvor denne busbane er i drift, påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF, når den pågældende vej ligger i det centrale London, og der ikke er noget til hinder for, at borgere fra andre medlemsstater ejer eller kører i enten sorte taxaer eller minitaxaer?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol (Spanien) den 1. oktober 2013 — Ministerio de Defensa og Navantia SA mod Concello de Ferrol

(Sag C-522/13)

(2013/C 367/44)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Ministerio de Defensa og Navantia SA

Sagsøgt: Concello de Ferrol

Præjudicielt spørgsmål

Er den fritagelse for skat på fast ejendom, som Navantia nyder godt af, forenelig med artikel 107 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), og er det foreneligt med artikel 107 TEUF, at en medlemsstat (Spanien) indrømmer en skattefritagelse for et areal (en fast ejendom med matrikelnummer 2825201QA5422N0001YG), som tilhører medlemsstaten, og som er stillet til rådighed for en fuldt ud offentligt ejet privat virksomhed (Navantia), som leverer goder og tjenesteydelser, der kan være genstand for handel mellem medlemsstaterne?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Karlsruhe (Tyskland) den 3. oktober 2013 — Eycke Braun mod Land Baden-Württemberg

(Sag C-524/13)

(2013/C 367/45)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Karlsruhe

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Eycke Braun

Sagsøgt: Land Baden-Württemberg

Præjudicielt spørgsmål

Skal Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgift ⁽¹⁾, som ændret ved Rådets direktiv 85/303/EØF af 10. juni 1985 ⁽²⁾, fortolkes således, at gebyrer, der opkræves af en tjenstemandsansat notar for oprettelse af et notarialdokument, hvorved en disposition vedrørende et kapitalselskabs omdannelse til et kapitalselskab af anden art attesteres, betragtes som afgift i dette direktivs forstand, selv om omdannelsen ikke indebærer en kapitalforhøjelse for det erhvervende eller omdannede selskab?

⁽¹⁾ EFT 1969 II, s. 405.

⁽²⁾ Rådets direktiv 85/303/EØF af 10.7.1985 om ændring af direktiv 69/335/EØF om kapitaltilførselsafgifter (EFT L 156, s. 23).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal administratif de Strasbourg (Frankrig) den 8. oktober 2013 — Geoffrey Léger mod Ministre des affaires sociales et de la santé og Établissement français du sang

(Sag C-528/13)

(2013/C 367/46)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal administratif de Strasbourg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Geoffrey Léger

Sagsøgte: Ministre des affaires sociales et de la santé og Établissement français du sang

Præjudicielt spørgsmål

Udgør den omstændighed, at en mand har haft seksuel kontakt med en anden mand, henset til bilag III til direktiv 2004/33/EF ⁽¹⁾, i sig selv en seksuel adfærd, som medfører risiko for, at han påfører sig alvorlige smitsomme sygdomme, der kan overføres med blodet, hvilket berettiger, at personer, der har udvist denne seksuelle adfærd, permanent udelukkes fra at donere blod, eller er det blot en seksuel adfærd, som ud fra omstændighederne i den konkrete sag medfører risiko for, at

den pågældende påfører sig alvorlige smitsomme sygdomme, der kan overføres med blodet, hvilket berettiger, at denne midlertidigt udelukkes fra at donere blod i en periode, der fastsættes efter risikoadfærdens ophør?

(¹) Kommissionens direktiv 2004/33/EF af 22.3.2004 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/98/EF med hensyn til visse tekniske krav til blod og blodkomponenter (EUT L 91, s. 25).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour constitutionnelle (Belgien) den 17. oktober 2013 — Mohamed M'Bodj mod Conseil des ministres

(Sag C-542/13)

(2013/C 367/47)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour constitutionnelle

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mohamed M'Bodj

Sagsøgt: Conseil des ministres

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2, litra e) og f), artikel 15, 18, 28 og 29 i Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 »om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse« fortolkes således, at ikke kun en person, som efter ansøgning har fået tildelt subsidiær beskyttelsesstatus af en uafhængig myndighed i en medlemsstat (¹), skal have ret til social bistand og lægehjælp som omhandlet i dette direktivs artikel 28 og 29, men at denne ret også skal gælde for en udlænding, som af en administrativ myndighed i en medlemsstat har fået tilladelse til at opholde sig på denne medlemsstats område, og som lider af en sygdom, der indebærer en reel risiko for udlændingens liv eller fysiske integritet eller en reel risiko for umenneskelig eller vanærende behandling, idet der ikke findes passende behandling i udlændingens oprindelsesland eller i det land, hvor udlændingen opholder sig?
- 2) Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares med, at de to personkategorier, der er beskrevet deri, skal have ret til social bistand og lægehjælp som omhandlet i spørgsmålet, skal samme direktivs artikel 20, stk. 3, artikel 28, stk. 2, og artikel 29, stk. 2, da fortolkes således, at den forpligtelse, som medlemsstaterne har til at tage hensyn til situationen for sårbare personer, såsom handicappede, indebærer, at disse personer skal tildeles de ydelser, der er fastsat i lov af 27. februar 1987 om ydelser til handicappede personer, henset til at der kan tildeles socialhjælp, der tager hensyn til handicapet, i henhold til lov af 8. juli 1976 om offentlige centre for sociale foranstaltninger?

(¹) EUT L 304, s. 12.

RETTE

Rettens dom af 5. november 2013 — Rusal Armenal mod Rådet(Sag T-512/09) ⁽¹⁾

(Dumping — import af visse typer folie af aluminium med oprindelse i Armenien, Brasilien og Kina — Armeniens tiltrædelse af WTO — status som virksomhed, der opererer under markedsøkonomiske vilkår — artikel 2, stk. 7, i forordning (EF) nr. 384/96 — forenelighed med antidumpingaftalen — artikel 277 TEUF)

(2013/C 367/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Rusal Armenal ZAO (Erevan, Armenien) (ved advokat B. Evtimov)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (først ved J.-P. Hix, som befuldmægtiget, bistået af advokaterne G. Berrisch og G. Wolf, derefter ved J.-P. Hix og B. Driessen, som befuldmægtigede, bistået af G. Berrisch, og endelig ved J.-P. Hix og B. Driessen)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved M. França og C. Clyne, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets forordning (EF) nr. 925/2009 af 24. september 2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold og om endelig opkrævning af den midlertidige antidumpingtold på importen af visse typer folie af aluminium med oprindelse i Armenien, Brasilien og Folkerepublikken Kina (EUT L 262, s. 1)

Konklusion

- 1) Rådets forordning (EF) nr. 925/2009 af 24. september 2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold og om endelig opkrævning af den midlertidige antidumpingtold på importen af visse typer folie af aluminium med oprindelse i Armenien, Brasilien og Folkerepublikken Kina annulleres, for så vidt som den vedrører Rusal Armenal ZAO.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union betaler Rusal Armenal ZAO's omkostninger.

- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 80 af 27.3.2010.

Rettens dom af 5. november 2013 — Capitalizaciones Mercantiles mod KHIM — Leineweber (X)(Sag T-378/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket X — det ældre EF-figurmærke X — relative registreringshindringer — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — det ældre varemærkes særpræg — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2013/C 367/49)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Capitalizaciones Mercantiles Ltda (Bogota, Colombia) (ved advokaterne J. Devaureix og L. Montoya Terán)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Leineweber GmbH & Co. KG (Herford, Tyskland) (ved advokaterne S. Jackermeier og D. Wiedemann)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 15. maj 2012 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1524/2011-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Leineweber GmbH & Co. KG og Capitalizaciones Mercantiles Ltda

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Capitalizaciones Mercantiles Ltda betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 366 af 24.11.2012.

Rettens kendelse af 24. oktober 2013 — Stromberg Menswear mod KHIM — Leketoy Stormberg Inter (STORMBERG)

(Sag T-451/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — fortabelsessag — det ældre EF-ordmærke STORMBERG — indehaverens afkald på det ansøgte varemærke — afgørelse om afslutning af fortabelsessagen — begæring om restitutio in integrum — begrundelsespligt — artikel 58, stk. 1, artikel 76, stk. 1, og artikel 81, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009 — åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2013/C 367/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Stromberg Menswear Ltd (Leeds, Det Forenede Kongerige) (ved advokat A. Tsoutsanis og solicitor C. Tulley)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Leketoy Stormberg Inter AS (Kristiansand S, Norge) (først ved advokat T. Mølsgaard, dernæst ved advokat J. Løje)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 3. august 2012 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 389/2012-4) vedrørende en fortabelsessag mellem Stromberg Menswear Ltd og Leketoy Stormberg Inter AS.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Stromberg Menswear Ltd betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 2.3.2013.

Rettens kendelse af 24. oktober 2013 — Stromberg Menswear mod KHIM — Leketoy Stormberg Inter (STORMBERG)

(Sag T-457/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — EF-ordmærket STORMBERG — søgsmål til prøvelse af begæringen om at lade et EF-varemærke overgå til ansøgninger om nationale varemærker — afvisning af sagen ved appelkammeret — sagen åbenbart retligt ugrundet)

(2013/C 367/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Stromberg Menswear Ltd (Leeds, Det Forenede Kongerige) (ved advokat A. Tsoutsanis og solicitor C. Tulley)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Leketoy Stormberg Inter AS (Kristiansand S, Norge) (først ved advokat T. Mølsgaard, derefter ved advokat J. Løje)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 3. august 2012 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 428/2012-4) vedrørende den begæring om at lade et EF-varemærke overgå til ansøgninger om nationale varemærker, der er indgivet af Leketoy Stormberg Inter AS.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Stromberg Menswear Ltd betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 2.3.2013.

Sag anlagt den 2. august 2013 — APRAM mod Europa-Kommissionen

(Sag T-403/13)

(2013/C 367/52)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: APRAM — Administração dos Portos da Região Autónoma da Madeira, SA (Funchal, Portugal) (ved advokat M. Gorjão Henriques)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1 og 2 i Europa-Kommissionens afgørelse K(2013) 1870 endelig af 27. marts 2013 om nedsættelse af Samhørighedsfondens støtte til projektet »Udvikling af havneinfrastrukturen i den selvstyrende region Madeira — Porto do Caniçal«, Madeira, Portugal, annulleres.
- Forordning (EF) nr. 16/2003 ⁽¹⁾, og nærmere bestemt dens artikel 7, erklæres uanvendelige på den foreliggende sag som følge af tilsidesættelse af grundlæggende formforskrifter, tilsidesættelse af forordning (EF) nr. 1164/94 ⁽²⁾ eller under alle omstændigheder af de gældende generelle retsprincipper i EU's retsorden.
- Europa-Kommissionen tilpligtes til at betale det skyldige beløb.
- Subsidiært
 - a) Proceduren for tilbagesøgning af de allerede udbetalte beløb og retten til tilbageholdelse af de endnu ikke udbetalte beløb erklæres forældet.
 - b) Den af Europa-Kommissionen udførte korrektion for visse uregelmæssigheder, der kan medføre, at det samlede beløb ikke betales, og fulde tilbagesøgning af det beløb, der blev udbetalt efter den 3. juni 2003, selv om det var faktureret i perioden fra juni 2002 til februar 2003, nedsættes.
- Under alle omstændigheder tilpligtes Europa-Kommissionen at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1) Første anbringende om reglerne for, om udgifter er berettigede til finansiering

Den anfægtede afgørelse er i strid med retsreglerne for anvendelse af traktaten, navnlig reglerne vedrørende, hvilke udgifter der er berettiget til EU-finansiering, nemlig artikel 11 i forordning (EF) nr. 1164/94 og artikel 7 i forordning (EF) nr. 16/2003. Sagsøgerne er i den henseende uenige om, hvorvidt udgifter, der er afholdt efter og under indledningen af den støtteberettigede periode, er berettigede til EU-finansiering, når de er støttet på en forudgående faktura.

2) Andet anbringende om, at artikel 7 i forordning (EF) nr. 16/2003 er ulovlig, idet den udgør en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter og en hierarkisk højere rangerende bestemmelse.

Den anfægtede afgørelse er ligeledes ulovlig, idet den er støttet på forordning (EF) nr. 16/2003, der er ulovlig, eftersom den ikke er vedtaget af kommissærkollegiet, hverken i henhold til en bemyndigelsesprocedure, en skriftlig procedure eller nogen anden forenklet procedure, der er i overensstemmelse med Kommissionens forretningsorden ⁽³⁾, og fordi den er i strid med forretningsordenens artikel 18, og for så vidt som Kommissionen har fortolket artikel 7 i forordning (EF) nr. 16/2003 i strid med forordning (EF) nr. 1164/94.

3) Tredje anbringende om tilsidesættelse af subsidiaritetsprincippet

Subsidiaritetsprincippet indebærer indførslen af nationale regler for, om en udgift er støtteberettiget, eftersom den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed er et område, der henhører under de beføjelser, der deles af Unionen og medlemsstaterne, hvorunder dette princip således skal overholdes. Forordning (EF) nr. 16/2003 er i strid med dette princip, idet den ikke alene ikke henviser til det, men ej heller begrunder nødvendigheden af den ordning, den opretter i betragtning af dette princip.

4) Fjerde anbringende om tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, retssikkerhedsprincippet og myndighedernes forpligtelse til at overholde sine egne retsakter.

Kommissionens faste administrative praksis var at fortolke den omtvistede bestemmelse, således som APRAM gør gældende i nærværende sag.

Denne fortolkning stammer fra kilder, der var autoriseret af Kommissionen og blev meddelt Den Portugisiske Republik såvel som de andre medlemsstater, og hvis indhold var så fast, at Portugal med rette kunne have en berettiget forventning om, at de fakturaer, som var modtaget før og betalt efter, at den udfyldte anmodning var indgået til Kommissionen, var støtteberettigede. De kompetente nationale myndigheder var ligeledes af denne opfattelse. APRAM opnåede således en berettiget forventning om, at disse udgifter rent faktisk var støtteberettigede.

Anvendelsen af den fortolkning, som Kommissionen har benyttet, er i åbenbar strid med retssikkerhedsprincippet, idet den pålægger APRAM væsentlige økonomiske byrder, uden at denne fortolkning er sikker eller forudsigelig.

5) Femte anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet

Såfremt det er korrekt, at Kommissionen i henhold til artikel H i bilag II til forordning nr. 1164/94 kan foretage de finansielle korrektioner, den finder nødvendige, og som kan medføre en fuldstændig eller delvis ophævelse af den tildelte støtte, skal den alligevel overholde proportionalitetsprincippet under hensyntagen til omstændighederne ved den konkrete sag, såsom den

type uregelmæssigheder og den økonomiske rækkevidde og virkning af de eventuelle mangler ved drifts- eller kontrolordninger, således at Kommissionen ikke vælger en uforholdsmæssig foranstaltning. Det er følgelig ikke forståeligt, at Kommissionen foretog en fuldstændig ophævelse af den tildelte støtte, eftersom korrektioner på 100 % udelukkende finder anvendelse, når drifts- og kontrolordningernes mangler eller den konstaterede uregelmæssigheds alvor svarer til en fuldstændig tilsidesættelse af fællesskabsreglerne, hvilket medfører, at alle betalinger er uregelmæssige. Eftersom dette ikke er tilfældet foreslår myndighederne, at korrektionerne begrænses til 5 %, 2 % eller endog 0 %.

Vanskelighederne med fortolkningen af den pågældende regel er en afgørende skærpende faktor, som Kommissionen altid skal tage hensyn til. I henhold til de beskrevne omstændigheder er der mindre restriktive foranstaltninger — anvendelse af en lavere korrektion eller undladelse af at anvende en korrektion — for at nå det tilsigtede mål. Selv om Kommissionen beslutter at korrigerer den tildelte støtte — hvilket ville være uacceptabelt — må denne korrektion dermed under ingen omstændigheder overstige 5 % og skal faktisk være lavere eller lig nul.

6) Sjette anbringende om forældelse

Under alle omstændigheder er muligheden for at kræve tilbagebetaling af udgifter, der ligger forud for den 3. juni 2003 allerede forældet, eftersom den seneste faktura er dateret den 28. februar 2003, dvs. tre og en halv måned inden den pågældende dato. I henhold til forordning nr. 2988/95⁽⁴⁾ er forældelsesfristen for retsforfølgelse fire år at regne fra uregelmæssigheden blev udført.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 16/2003 af 6.1.2003 om særlige gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1164/94 for så vidt angår støtteberettigede udgifter i forbindelse med foranstaltninger medfinansieret af Samhørighedsfonden, EFT L 2, s. 7.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1164/94 af 16.5.1994 om oprettelse af Samhørighedsfonden, EFT L 130, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 308 af 8.12.2000, s. 26.

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18.12.1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesse, EFT L 312, s. 1.

Sag anlagt den 2. august 2013 — Companhia Previdente og Socitrel mod Kommissionen

(Sag T-409/13)

(2013/C 367/53)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøgere: COMPANHIA PREVIDENTE — Sociedade de Controlo de Participações Financeiras, SA (Lissabon, Portugal) og

SOCITREL — Sociedade Industrial de Trefilaria, SA (Trofa, Portugal) (ved advokaterne D. Proença de Carvalho, J. Caimoto Duarte, F. Proença de Carvalho og T. Luísa Faria)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgerne gives medhold.

— Afgørelse af 24. maj 2013 fra Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Konkurrence (D/2013/048425) om afvisning af en nedsættelse på grund af manglende betalingsevne af den bøde, som SOCITREL blev pålagt efter en overtrædelsesprocedure i henhold til artikel 101 TEUF og artikel 53 i EØS-aftalen, og hvorefter COMPANHIA PREVIDENTE også blev erklæret solidarisk ansvarlig for betalingen af denne bøde, annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne påberåbt sig to anbringender.

1. Første anbringende om Kommissionens tilsidesættelse af begrundelsespligten i artikel 296 TEUF, idet den ikke har taget hensyn til koncernen COMPANHIA PREVIDENTE's oplysninger vedrørende dens insolvens.

— Det er sagsøgerens opfattelse, at Kommissionen har tilsidesat artikel 296 TEUF, idet den ikke behørigt har begrundet afvisningen af at nedsætte bøden på grund af manglende betalingsevne, eftersom de betingelser, der i medfør af Europa-Kommissionens beslutningspraksis [særligt i henhold til punkt 35 i retningslinjer for beregningen af bøder efter artikel 23, stk. 2, litra a) i forordning nr. 1/2003⁽¹⁾, herefter »retningslinjerne«] og i overensstemmelse med retspraksis ved EU's domstole om insolvens skal være opfyldt, for at en nedsættelse af bøden kan indrømmes i den forbindelse, ikke specifikt er blevet analyseret, og da de af CP påberåbte argumenter under den pågældende procedure for Europa-Kommissionen ikke blev behørigt behandlet, for så vidt angår søgsmålet om, hvorvidt koncernen COMPANHIA PREVIDENTE opfylder de nævnte betingelser.

2. Andet anbringende om en faktisk fejl, et åbenbart urigtigt skøn og en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, idet Kommissionen ikke nedsatte bøden i betragtning af koncernen COMPANHIA PREVIDENTE's manglende betalingsevne.

— Sagsøgerne har anført, at der er sket en faktisk fejl, et åbenbart urigtigt skøn og en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, idet der ikke blev taget behørigt hensyn til alle de relevante faktiske omstændigheder. Den dokumentation, som blev fremlagt af koncernen COMPANHIA PREVIDENTE under nævnte procedure om ændring af bøden på grund af manglende betalingssevne i henhold til retningslinjernes punkt 35, blev heller ikke undersøgt på tilstrækkelig vis, idet en bøde, som overstiger COMPANHIA PREVIDENTE's aktuelle økonomiske formåen, blev opretholdt.

Sagsøgerne har endvidere i henhold til artikel 261 TEUF nedlagt påstand om nedsættelse af den bøde, som SOCITREL blev pålagt, på grund af manglende betalingssevne, og som COMPANHIA PREVIDENTE blev erklæret som solidarisk ansvarlig for.

(¹) EUT 2006 C 210, s. 2.

Sag anlagt den 20. august 2013 — Fard og Sarkandi mod Rådet

(Sag T-439/13)

(2013/C 367/54)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Mohammad Moghaddami Fard (Teheran, Iran) og Ahmad Sarkandi (De Forenede Arabiske Emirater) (ved solicitor M. Taher, barrister M. Lester og S. Kentridge, QC)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

— Rådets afgørelse 2013/270/FUSP af 6. juni 2013 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 156, s. 10) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 522/2013 af 6. juni 2013 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 156, s. 3), annulleres.

— Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført fem anbringender.

1) Med det første anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at Rådet begik en åbenbar fejl, da det vurderede, at nogen af kriterierne for opførelse på listen var opfyldt for så vidt angår begge sagsøgere, og at der ikke er noget gyldigt retsgrundlag for udpegningen af sagsøgerne.

2) Med det andet anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at Rådet søgte at udstede et rejseforbud over for dem uden et korrekt retsgrundlag.

3) Med det tredje anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at Rådet undlod at give en fyldestgørende og tilstrækkelig begrundelse for at lade dem være omfattet af de anfægtede foranstaltninger.

4) Med det fjerde anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at Rådet undlod at sikre deres ret til forsvar og til en effektiv domstolsprøvelse.

5) Med det femte anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at Rådets afgørelse om at udpege dem ubegrundet og uforholdsmæssigt har tilsidesat deres grundlæggende rettigheder, herunder deres ret til beskyttelse af ejendom, familieliv, virksomhed og omdømme.

Appel iværksat den 20. september 2013 af AN til prøvelse af Personalerettens dom af 11. juli 2013 i sag F-111/10, AN mod Kommissionen

(Sag T-512/13 P)

(2013/C 367/55)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: AN (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne É. Boigelot og R. Murru)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

— Dom afsagt af EU-personaleretten (Anden Afdeling) den 11. juli 2013 i sag F-111/10, AN mod Kommissionen, ophæves.

— Sagen hjemvises til Personaleretten.

— Indstævnte tilpligtes at betale sagsomkostningerne i førsteinstans og i appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat to anbringender.

1) Første anbringende om en tilsidesættelse af begrundelsespligten ved Personalerettens prøvelse af det anbringende, der blev gjort gældende i førsteinstans, vedrørende ulovligheden af undersøgelsen rettet mod sagsøgeren, idet Personalerettens begrundelse i præmis 95 og 96 i den anfægtede dom var fejlagtig, eller i det mindste utilstrækkelig og mangelfuld.

- 2) Andet anbringende om Personalerettens urigtige gengivelse af faktiske omstændigheder og beviser, både når Personaleretten konkluderer, at sagsøgeren havde ret til beskyttelse i henhold til artikel 22a, stk. 3, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og når Personaleretten fastslog, at sagsøgeren ikke har tilvejebragt det mindste indicium for, at den administrative undersøgelse rettet mod sagsøgte var blevet indledt som repressalier (vedrørende præmis 87, 88 og 94 i den anfægtede dom).

Sag anlagt den 30. september 2013 — Kenzo mod KHIM — Tsujimoto (KENZO ESTATE)

(Sag T-528/13)

(2013/C 367/56)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Kenzo (Paris, Frankrig) (ved advokaterne P. Roncaglia, G. Lazzeretti, F. Rossi og N. Parrotta)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Kenzo Tsujimoto (Osaka, Japan)

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den accepterede den internationale registrering nr. 1016724 for varemærket »Kenzo Estate«, hvori Den Europæiske Union er designeret, for: »olivenolie (som næringsmiddel); olie af olivenpresserester (som næringsmiddel); spiselige olier og fedtstoffer; vindruer, forarbejdede grøntsager og frugter; frosne grøntsager; frosne frugter; rå bælgfrugter; forarbejdede kødvarer; forarbejdede skaldyr« i klasse 29; »sukkervarer, brød og boller; vineddike; dressing af olivenolie; smagspræparater (andre end krydderier); krydderier; sandwich; pizzaer; hot dogs (sandwich); kødpier; ravioli« i klasse 30; og »druer (friske); oliven (friske); frugter (friske); grøntsager (friske); frø og løg« i klasse 31.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Kenzo Tsujimoto tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Søgsålsgrunde og væsentligste argumenter

An søger om EF-varemærket: Kenzo Tsujimoto

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »KENZO ESTATE« for varer og tjenesteydelser i klasse 29, 30, 31, 35, 41 og 43 — international registrering nr. W 1 016 724

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Kenzo

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-varemærket »KENZO« for varer i klasse 3, 18 og 25

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet

Appelkammerets afgørelse: Delvis afslag på klagen

Søgsålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i Rådets forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 7. oktober 2013 — Vakoma mod KHIM — VACOM (VAKOMA)

(Sag T-535/13)

(2013/C 367/57)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Vakoma GmbH (Magdeburg, Tyskland) (ved advokat P. Kazzler)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: VACOM Vakuum Komponenten & Messtechnik GmbH (Jena, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 1. august 2013 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 0908/2012-1), der blev meddelt den 6. august 2013, annulleres, ligesom afgørelse truffet den 12. marts 2013 af indsigelsesafdelingen ved Harmoniseringskontoret vedrørende indsigelse nr. B1 833 915 annulleres som ugrundet.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Vakoma GmbH

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »VAKOMA« for varer og tjenesteydelser i klasse 7, 40 og 42 — EF-varemærkeansøgning nr. 9 437 963

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: VACOM Vakuum Komponente & Messtechnik GmbH

Det påberåbte varemærke eller tegn: EF-ordmærket »VACOM« for varer i klasse 7, 9 og 42

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009.

Sag anlagt den 4. oktober 2013 — Roeckl Sporthandschuhe mod KHIM — Roeckl Handschuhe & Accessoires (gengivelse af en hånd)

(Sag T-537/13)

(2013/C 367/58)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Roeckl Sporthandschuhe GmbH & Co. KG (München, Tyskland) (ved advokat O. Baumann)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Roeckl Handschuhe & Accessoires GmbH & Co. KG (München, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse truffet den 22. juli 2013 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) annulleres, så vidt som den anden part i sagen for appelkammeret derved fik delvis medhold i sin klage og EF-varemærkeansøgningen blev afvist for så vidt angår varer i klasse 18: varer fremstillet af læder og læderimitationer, især punge, tegnebøger, nøgle-punge, indeholdt i klasse 18, og i klasse 25: tøj, især handsker, indeholdt i klasse 25.
- Roeckl Handschuhe & Accessoires GmbH & Co. KG tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagens behandling for indsigelsesafdelingen og appelkammeret, ligesom Harmoniseringskontoret tilpligtes at bære sine egne omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Roeckl Sporthandschuhe GmbH & Co. KG

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærke, der gengiver en hånd, for varer i klasse 18, 25 og 28 — EF-varemærkeansøgning nr. 6 961 965

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Roeckl Handschuhe & Accessoires GmbH & Co. KG

Det påberåbte varemærke eller tegn: EF-figurmærke og tysk figurmærke »Roeckl«, som indeholder en gengivelse af en hånd, for varer i klasse 18 og 25

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Afslag på indsigelsen

Appelkammerets afgørelse: Delvis ophævelse af indsigelsesafdelingens afgørelse

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 4. oktober 2013 — Three-N-Products mod KHIM — Munindra (PRANAYUR)

(Sag T-543/13)

(2013/C 367/59)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Three-N-Products Private Ltd (New Delhi, Indien) (ved advokat N. Colombo)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Munindra Holding BV (Lelystad, Nederlandene)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 25. juli 2013 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 638/2012-4) annulleres i sin helhed og følgelig afvises registreringen af den omtvistede ansøgning PRANAYUR.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale Three-N-Products Private Ltd's omkostninger.
- Munindra Holding B.V. tilpligtes at betale Three-N-Products Private Ltd's omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Munindra Holding BV

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »PRANAYUR« for varer i klasse 5 og 30 — EF-varemærkeansøgning nr. 7 170 095

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Three-N-Products Private Ltd

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Ordmærket »AYUR« og figurmærker, der indeholder ordbestandsdelen »Ayur«

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen afvist

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 20. oktober 2013 — Šumelj m.fl. mod Den Europæiske Union

(Sag T-546/13)

(2013/C 367/60)

Processprog: kroatisk

Parter

Sagsøger: Ante Šumelj (Zagreb, Kroatien), Dubravka Bašljan (Zagreb), Đurđica Crnčević (Sv. Ivan Zelina, Kroatien) og Miroslav Lovreković (Križevci, Kroatien) (ved advokat Mato Krmek)

Sagsøgt: Den Europæiske Union

Sagsørgernes påstande

— Der afsiges en mellemdom, hvorved det fastslås, at Europa-Kommissionen ikke har opfyldt sin forpligtelse i henhold til tiltrædelsesaktens artikel 36 (bilag VII, punkt 1) til at overvåge gennemførelsen af traktaten om Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union, for så vidt angår indførelsen af det offentlige hverv som foged i Republikken Kroatien.

— Den Europæiske Union tilpligtes i henhold til artikel 340, stk. 2, TEUF og i overensstemmelse med dennes ansvar uden for kontrakt at erstatte det (økonomiske og ikke-økonomiske) tab, som sagsøgerne har lidt.

— Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

— Endvidere anmoder sagsøgerne om, at Retten udskyder behandlingen af påstandenes omfang, indtil den mellemdom, der afsiges i denne sag, bliver endelig.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført tre anbringender.

1) Med det første anbringende gøres gældende, at Europa-Kommissionen har tilsidesat tiltrædelsesaktens artikel 36 (bilag VII, punkt 1), der indgår som en del af traktaten om tiltrædelse af Den Europæiske Union mellem Republikken Kroatien og medlemsstaterne i Den Europæiske Union [Narodne novine — Međunarodni ugovori nr. 2/12 (Tidende — internationale traktater)] ved ikke at have forhindret ophævelse af de love, hvorved det offentlige hverv som foged etableres og reguleres, og som Republikken Kroatien havde vedtaget under forhandlingerne om tiltrædelse til Den Europæiske Union. Tiltrædelsesaktens artikel 36 pålægger Kommissionen en forpligtelse til at overvåge overholdelsen af alle de løfter, som Republikken Kroatien har afgivet under forhandlingerne om tiltrædelse af Den Europæiske Union og dermed de retlige forpligtelser, som Republikken Kroatien har påtaget sig til at etablere et offentligt hverv som foged og skabe alle de nødvendige betingelser for en fuldstændig gennemførelse af dette hverv i den kroatisk retsorden senest den 1. januar 2012.

2) Med det andet anbringende gøres gældende, at Europa-Kommissionen på grund af den anførte tilsidesættelse har forårsaget en direkte skade på sagsøgerne, der var blevet udnævnt til at dække de nævnte offentlige hverv som foged, og som havde berettigede forventninger om at tiltræde stillingerne den 1. januar 2012.

3) Med det tredje anbringende gøres gældende, at Kommissionen, idet den ikke opfyldte de forpligtelser, der påhviler den i henhold til tiltrædelsestraktaten, åbenbart og i væsentlig grad har overskredet grænserne for den skønsbeføjelse, den har, og idet den har skuffet sagsørgernes berettigede forventninger (udnævnt til det offentlige hverv som foged), har påført disse et anseeligt økonomisk og ikke-økonomisk tab, der bør erstattes i henhold til artikel 340, stk. 2, TEUF.

Sag anlagt den 8. oktober 2013 — Rosian Express mod KHIM (gengivelse af en kasse)

(Sag T-547/13)

(2013/C 367/61)

Processprog: rumænsk

Parter

Sagsøger: Rosian Express (Mediaș, Rumænien) (ved advokat E. Grecu)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet af Femte Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Det tredimensionale varemærke, der gengiver en kasse, for varer og tjenesteydelser i klasse 28 og 35

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Urigtig anvendelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 15. oktober 2013 — Aderans mod KHIM — Ofer (VITALHAIR)

(Sag T-548/13)

(2013/C 367/62)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Aderans Company Ltd (Tokyo, Japan) (ved advokat M. Graf)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appellkammeret: Ofer (Troisdorf, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 1. august 2013 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1467/2012-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Aderans Company Ltd

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »VITALHAIR« for varer i klasse 3, 21 og 26 — EF-varemærkeansøgning nr. 7 254 378

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Ofer

Det påberåbte varemærke eller tegn: EF-ordmærket »Haar-vital« og tysk figurmærke »HAARVITAL« for varer og tjenesteydelser i klasse 3, 26 og 44

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen delvist taget til følge

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 42, stk. 2 og 3, og artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009.

Sag anlagt den 14. oktober 2013 — Frankrig mod Kommissionen

(Sag T-549/13)

(2013/C 367/63)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Den Franske Republik (ved G. De Bergues, D. Colas og C. Candat, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 689/2013 af 18. juli 2013 om fastsættelse af eksportrestitutionsforføjninger for fjerkrækød annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

- 1) Med det første anbringende gøres gældende, at der er sket en tilsidesættelse af begrundelsespligten, for så vidt som Kommissionen på ingen måde har redegjort klart og utvetydigt for sin argumentation og følgelig ikke har gjort det muligt for de berørte at gøre sig bekendt med begrundelsen for den anfægtede forordning. Sagsøgeren har gjort gældende:
 - dels at pligten til at begrunde den anfægtede forordning var så meget desto mere væsentlig, som at Kommissionen med henblik på vedtagelsen af denne rådede over en bred skønsmargen,

— dels at Kommissionen var forpligtet til udførligt at gøre rede for sin argumentation, for så vidt som den anfægtede forordning, ved at fastsætte en nulsats for eksportrestitutionerne for fjerkrækød, gik mærkbart videre end de foregående forordninger på dette område.

2) Med det andet anbringende, der er opdelt i to led, gøres gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 164, stk. 3, i fusionsmarkedsordningen ⁽¹⁾ derved, at det blev lagt til grund, at den markedssituation samt interne og internationale sammenhæng, der forelå på tidspunktet for vedtagelsen af den anfægtede forordning, begrundede en fastsættelse af en nulsats for eksportrestitutionerne for fjerkrækød. Sagsøgeren har gjort gældende, at:

— Kommissionen foretog en åbenbart urigtig vurdering af markedssituationen,

— Kommissionen har åbenbart overskredet grænserne for sine skønsbeføjelser ved, med henblik på vedtagelsen af den anfægtede forordning, at tage hensyn til den nylige reform af den fælles landbrugspolitik og de igangværende forhandlinger inden for rammerne af fusionsmarkedsordningen, som er forhold, der ikke er anført blandt de forhold, der er udtømmende opregnet i artikel 164, stk. 3, i fusionsmarkedsordningen.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22.10.2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) (EUT L 299, s. 1).

Sag anlagt den 15. oktober 2013 — Radecki mod KHIM — Vamed (AKTIVAMED)

(Sag T-551/13)

(2013/C 367/64)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Michael Radecki (Köln, Tyskland) (ved advokaterne C. Menebröcker og V. Töbelmann)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Vamed AG (Wien, Østrig)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 18. juli 2013 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 365/2012-1) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at bære sine egne omkostninger og at betale sagsøgerens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Michael Radecki

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »AKTIVAMED« for varer og tjenesteydelser i klasse 5, 11 og 44 — EF-varemærkeansøgning nr. 8 958 886

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Vamed AG

Det påberåbte varemærke eller tegn: Østrigske figurmærker og den internationale registrering »VAMED« for varer og tjenesteydelser i klasse 8, 9, 10, 11, 12, 16, 20, 21, 28, 35, 36, 37, 39, 41, 42, 43, 44 og 45

Indsigelsesaftdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet

Appelkammerets afgørelse: Indsigelsesaftdelingens afgørelse ophævet

Søagsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 17. oktober 2013 — European Dynamics Luxembourg og Evropaiki Dynamiki mod European Joint Undertaking for ITER and the Development of Fusion Energy

(Sag T-553/13)

(2013/C 367/65)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Luxembourg) og Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (ved advokat D. Mabger)

Sagsøgt: European Joint Undertaking for ITER and the Development of Fusion Energy

Sagsøgernes påstande

— Sagsøgtes beslutning om tildeling af 7. august 2013 vedrørende den offentlige udbudsprocedure F4E-ADM (EUT 2012/S 213-352451) om tildeling af rammekontrakt for tjenesteydelser med flerleddet tildeling benævnt »Provision of Information and Communications Technology (ICT) Projects to Fusion for Energy« (EUT 2013/S 198-342742).

- Sagsøgte tilpligtes at erstatte de af sagsøgerne lidte tab som følge af fortabelsen af muligheden for at opnå en kontrakt.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgerne en forhøjet erstatning.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgerens sagsomkostninger og andre udgifter i forbindelse med dette søgsmål, også hvis sagsøgeren ikke får medhold.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

- 1) Med det første anbringende gøres gældende, at sagsøgte ikke overholdt EU-lovgivningen, eftersom den foretog en vurdering af buddene og tildelte kontrakten efter udløbet af buddenes gyldighed.
- 2) Med det andet anbringende gøres gældende, at sagsøgte ikke overholdt EU-lovgivningen, idet begrundelsespligten blev tilsidesat. Sagsøgte gav sagsøgerne en bedømmelsesrapport, der ikke indeholdt konkrete bemærkninger vedrørende bedømmelsen af sagsøgernes bud.

Sag anlagt den 22. oktober 2013 — Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln mod KHIM (Original Eau de Cologne)

(Sag T-556/13)

(2013/C 367/66)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln eV (Köln, Tyskland) (ved advokat T. Schulte-Beckhausen)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 21. august 2013 af Fjerde Appellkammer (sag R 2064/2012-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det påberåbte EF-varemærke: Ordmærket »Original Eau de Cologne« for varer i klasse 3 – EF-varemærkeansøgning nr. 10 787 794

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), c) og d), i forordning (EF) nr. 207/2009.

Sag anlagt den 24. oktober 2013 — Spanien mod Kommissionen

(Sag T-561/13)

(2013/C 367/67)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved Abogado del Estado N. Díaz Abad)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres for så vidt som de udgifter, som Kongeriget Spanien har afholdt inden for rammerne af støtten til ICHN i programmet for udvikling af landdistrikterne 2007-2013 i Galicien, udelukkes for et beløb på 757 968,97 EUR svarende til konceptet »naturbetingede handicap«.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette søgsmål er rettet mod Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/433/EU af 13. august 2013 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL).

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

- 1) Første anbringende om en tilsidesættelse af artikel 10, stk. 2 og 4, og artikel 14, stk. 2, i forordning nr. 1975/2006.

— Det gøres i den forbindelse gældende, at forpligtelsen til optælling af dyr under kontroller på stedet i henhold til ICHN-støtten er i strid det gældende kriterium om belægningsgraden og ligebehandlingsprincippet, samt at Kommissionen fortolkede de nævnte bestemmelser urigtigt ved at finde, at det spanske system ikke var tilstrækkeligt til at efterprøve opfyldelsen af princippet om belægningsgraden.

- 2) Andet anbringende om en tilsidesættelse af artikel 2, stk. 2, i forordning nr. 1082/2003 og artikel 26, stk. 2, litra b), i forordning nr. 796/2004.

— Det gøres i den forbindelse gældende, at den anfægtede afgørelse har tilsidesat de nævnte bestemmelser for så vidt som det kræves, at der foretages optælling af dyrene, når der foretages en kontrol på stedet for at efterprøve kriteriet om belægningsgraden.

Sag anlagt den 24. oktober 2013 — Belgien mod Kommissionen

(Sag T-563/13)

(2013/C 367/68)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Belgien (ved J.-C. Halleux og M. Jacobs, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne F. Tuytschaever og M. Varga)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Det foreliggende annullationssøgsmål antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold, hvorfor den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den vedrører de af Kongeriget Belgien afholdte udgifter på 4 108 237,42 EUR eller således, at i det mindste det beløb, der skal udelukkes fra finansiering, begrænses til 1 268 963,04 EUR.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/433/EU af 13. august 2013 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske

Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne ⁽¹⁾, for så vidt som den vedrører de udgifter, som Kongeriget Belgien har afholdt.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

- 1) Første anbringende om en tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet, idet den anfægtede afgørelse kun delvis sætter sagsøgeren i stand til at forstå den tilsidesatte, der lægges denne til last.

- 2) Andet anbringende om en tilsidesættelse af artikel 125, artikel 125b, stk. 1, og artikel 125d i forordning (EF) nr. 1234/2007 ⁽²⁾ og artikel 23, artikel 28, stk. 1, artikel 29 og artikel 33 i forordning nr. 1580/2007 ⁽³⁾, idet Kommissionen har fastslået, at Greenbow cvba med urette blev anerkendt som producentorganisation.

- 3) Tredje anbringende om en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, idet Kommissionen ikke har begrænset den finansielle korrektion til de udgifter, der vedrørte medlemmer af Greenbow, som ikke selvstændigt kunne anerkendes som producentorganisation.

⁽¹⁾ EUT L 219, s. 49.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22.10.2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) (EUT L 299, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1580/2007 af 21.12.2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 1182/2007 vedrørende frugt og grøntsager (EUT L 350, s. 1).

Sag anlagt den 25. oktober 2013 — Agriconsulting Europe mod Kommissionen

(Sag T-570/13)

(2013/C 367/69)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Agriconsulting Europe SA (Bruxelles, Belgien) (ved advokat R. Sciaudone)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Den begærede bevisoptagelse anordnes.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale en passende forhøjet skadeserstatning.

- Der pålægges fortrolig behandling af de oplysninger, som er anført i bilag A.23 og A.24.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette søgsmål vedrører tilkendelse af erstatning for det tab, der er lidt som følge af de uregelmæssigheder, som Kommissionen har begået i forbindelse med kontrakten »Oprettelse af en netværksstruktur for gennemførelsen af det europæiske partnerskab for innovation (PEI) »produktivitet og bæredygtighed i landbruget« (AGRI-2012-EIP-01).

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren påberåbt sig otte anbringender.

- 1) Et urigtigt skøn med hensyn til det indgivne bud og tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet i forhold til tildelingskriterium nr. 1.

Sagsøgeren har herved henvist til, at:

- Bedømmelsesudvalget har begået en fejl ved at fastslå, at Agriconsulting ikke har behandlet spørgsmålet om kommunikationsstrategien, selv om sagsøgerens tekniske bud indeholder seks sider, hvori dette spørgsmål behandles udførligt.

- Bedømmelsesudvalget har tilsidesat ligebehandlingsprincippet, idet det har vurderet kommunikationsstrategien i sagsøgerens bud inden for rammerne af tildelingskriterium nr. 1, mens det vurderede dette spørgsmål inden for rammerne af kriterium nr. 2 for den virksomhed, der fik tildelt kontrakten.

- 2) Et urigtigt skøn med hensyn til det indgivne bud og urigtig fortolkning og anvendelse af tildelingskriterium nr. 2.

Sagsøgeren har herved henvist til, at:

- Bedømmelsesudvalget har begået en fejl ved at antage, at der var pligt til at sikre en talrig tilstedeværelse af fast personale, og at udvalget derfor i mangel heraf vurderede sagsøgerens bud negativt.

- Bedømmelsesudvalget har undladt at vurdere eksterne eksperter bidrag.

- 3) Et urigtigt skøn med hensyn til budet, tilsidesættelse af reglerne vedrørende indkøbsaftaler finansieret ved hjælp af europæiske midler og tilsidesættelse af konkurrencereglerne i relation til tildelingskriterium nr. 3.

- Sagsøgeren har i denne henseende gjort gældende, at bedømmelsesudvalget har foretaget en ny vurdering af forhold, som blev vurderet i den foregående udvælgelsesprocedure, og har dermed tilsidesat grænserne og reglerne for udvælgelsesproceduren og proceduren for kontraktens tildeling.

- 4) Tilsidesættelse i forhold til tildelingskriterium nr. 3 af proportionalitetsprincippet og forpligtelsen til at anvende tildelingskriterier, som ikke bør forveksles med udvælgelseskriterierne for udbuddet.

- Sagsøgeren har i denne henseende gjort gældende, at en anerkendelse af, at tildelingskriterium nr. 3 gør det muligt at foretage en vurdering alene baseret på personalets taloplysninger er uforholdsmæssig og utilstrækkelig i forhold til formålet bestående i at individualisere det økonomisk mest fordelagtige bud samt i strid med pligten til med henblik den komparative bedømmelse af de indgivne bud at anvende tildelingskriterier, som ikke bør forveksles med de administrative udvælgelseskriterier for udbuddet.

- 5) Tilsidesættelse i forhold til tildelingskriterium nr. 3 af princippet om adskillelse af de forskellige stadier i en offentlig udbudsprocedure, hvorefter det økonomisk mest fordelagtige bud vælges.

- Sagsøgeren har i denne henseende gjort gældende, at bedømmelsesudvalget — idet det har anvendt oplysninger, der er indsamlet inden for rammerne af vurderingen af det finansielle bud med henblik på at ændre bedømmelsen i den forudgående kvalitative vurdering af sagsøgerens bud — har tilsidesat princippet om adskillelse af de forskellige faser i den offentlige udbudsprocedure, som anvender metoden om at vælge det økonomisk mest fordelagtige bud.

- 6) Åbenbart urigtig bedømmelse af det indgivne bud i forhold til tildelingskriterium nr. 3 hvad angår evnen til at gennemføre hovedopgaverne.

- Sagsøgeren har i denne henseende gjort gældende, at bedømmelsesudvalget i strid med det i udbudsbetingsbetingelserne forudsatte, har vurderet, at en i øvrigt begrænset inddragelse af teamlederen og næstformanden i tilsyns- og kontrolaktiviteter for supplerende opgaver var til hinder for gennemførelsen af hovedopgaverne.

- 7) En urigtig fortolkning og anvendelse af begrebet unormalt lavt bud.

- Sagsøgeren har i denne henseende gjort gældende, at bedømmelsesudvalget alene har konstateret en uregelmæssighed i forhold til en del af opgaverne (de supplerende), dog uden at vurdere, om denne »uregelmæssighed« reelt gjorde hele sagsøgerens bud upålideligt eller ulogisk i forhold til opfyldelsen af kontraktens formål.

- 8) Vilkaarlighed og urimelighed i de parametre, der blev brugt med henblik på anvendelsen af begrebet unormalt lavt bud og tilsidesættelse af kontradiktions- og ligebehandlingsprincippet.

- Sagsøgeren har i denne henseende gjort gældende, at bedømmelsesudvalget har anvendt vilkårlige og uberettigede kriterier med henblik på at beregne graden af uregelmæssighed i sagsøgerens bud uden at tage sagsøgerens organisatoriske og kommercielle kapacitet i betragtning.

RET TEN FOR EU-PERSONALESAGER

Sag anlagt den 19. september 2013 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-91/13)

(2013/C 367/70)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne L. Levi og A. Blot)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af Kommissionens afgørelse om at forlange tilbagebetaling af det udlandstillæg og de rejseudgifter, som sagsøgeren modtog under hans midlertidige tjeneste i Tyskland, samt tilbagebetaling af det beløb, der allerede er tilbagebetalt og erstatning for ikke-økonomisk skade.

Sagsøgerens påstande

- Annulation af Kommissionens afgørelse af 20. december 2012, hvorved sagsøgeren blev anmodet om at tilbagebetale det udlandstillæg og de rejseudgifter, som han modtog under sin midlertidige tjeneste i Tyskland.
- Annulation af Kommissionens afgørelse af 24. juni 2013 om afslag på sagsøgerens klage.
- Følgelig tilbagebetales det beløb, som ansættelsesmyndigheden allerede har fået tilbagebetalt, med tillæg af morarenter beregnet på grundlag af Den Europæiske Centralbanks rentesats med tillæg af 2 procentpoint.
- Under alle omstændigheder erstatning for den lidte ikke-økonomiske skade, som efter ret og billighed fastsættes til 5 000 EUR.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 23. september 2013 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-96/13)

(2013/C 367/71)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal og D. Abreu Caldas)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af afgørelsen om med tilbagevirkende kraft at omplacere sagsøgeren fra delegationen for Vestbredden og Gazastriben i Østjerusalem til GD Mobilitet og Transport, Common Resources Directorate MOVE/ENER i Bruxelles.

Sagsøgerens påstande

- Annulation af afgørelsen underskrevet af chefen for afdelingen: Redistribution of staff, career and performance management af 25. januar 2013 om, med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2013, at omplacere sagsøgeren til GD Mobilitet og Transport, Common Resources Directorate MOVE/ENER i Bruxelles 1.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale en symbolsk erstatning på én euro til sagsøgeren for økonomisk og ikke-økonomisk skade og at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 3. oktober 2013 — ZZ mod Parlamentet

(Sag F-98/13)

(2013/C 367/72)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne A. Salerno og B. Cortese)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af afgørelsen om udfærdigelse af listen over tjenestemænd, der blev forfremmet i forfremmelsesåret 2012 derved, at den dels ikke nævner sagsøgeren blandt de ikke-attesterede tjenestemænd i lønklasse AST 6, der blev forfremmet til lønklasse AST 7, dels indeholder navnet på en anden tjenestemand.

Sagsøgerens påstande

- Annulation af ansættelsesmyndighedens afgørelse om udfærdigelse af listen over tjenestemænd, der blev forfremmet i forfremmelsesåret 2012 derved, at den dels

ikke nævner sagsøgeren blandt de ikke-attesterede tjenestemænd i lønklasse AST 6, der blev forfremmet til lønklasse AST 7, dels indeholder navnet på en anden tjenestemand.

— Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 4. oktober 2013 — ZZ mod ECB

(Sag F-99/13)

(2013/C 367/73)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne L. Levi og M. Vandenbussche)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af bedømmelsesrapporten for 2012 og de afgørelser, der blev truffet på grundlag heraf, og tilkendelse af erstatning for den lidte ikke-økonomiske skade.

Sagsøgerens påstande

- Annulation af sagsøgerens bedømmelsesrapport for 2012.
- Om fornødent annulation af afgørelsen af 18. april 2013 om afslag på ansøgningen om en administrativ fornyet gennemgang og af afgørelsen af 23. juli 2013 om afslag på klagen.
- Annulation af afgørelsen truffet på grundlag af den ulovlige bedømmelsesrapport for 2012.
- Sagsøgte tilpligtes at erstatte den lidte ikke-økonomiske skade, som efter ret og billighed kan opgøres til 10 000 EUR.
- Den Europæiske Centralbank tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 7. oktober 2013 — ZZ mod EEAS

(Sag F-101/13)

(2013/C 367/74)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat S. Orlandi)

Sagsøgt: EEAS

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 19. december 2012 om, med virkning fra 1. juli 2013, ikke længere at tildele godtgørelse for levevilkårene i henhold til artikel 10 i bilag X til vedtægten til tjenestemænd, som gør tjeneste i Republikken Mauritius.

Sagsøgerens påstande

- Annulation af ansættelsesmyndigheden afgørelse om, fra den 1. juli 2013, at afskaffe sagsøgernes godtgørelse for levevilkårene i henhold til artikel 10 i bilag X til vedtægten.
- EEAS tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 14. oktober 2013 — ZZ mod EMA

(Sag F-103/13)

(2013/C 367/75)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne S. Rodrigues og A. Blot)

Sagsøgt: EMA

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af sagsøgerens bedømmelsesrapport for perioden fra den 15. september 2010 til den 16. januar 2012.

Sagsøgerens påstande

- Annulation af sagsøgerens bedømmelsesrapport for perioden fra den 15. september 2010 til den 15. september 2012, som endelig udfærdiget den 16. januar 2013.
- Om fornødent annulation af Det Europæiske Lægemiddelagenturs (EMA) vicedirektørs afgørelse af 2. juli 2013, hvorved sagsøgerens klage af 6. marts 2013 over nævnte afgørelse delvist afslås.
- EMA tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger ved denne sag.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsfor skrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>



Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA